

Kom, laten wij aanbidden!

KOM, LATEN WIJ AANBIDDEN!

Bijbels dagboekje over het aanbidden van God

door M.D. Geuze, hervormd emeritus-predikant
in de Protestantse Kerk in Nederland

Kom, laten wij ons neerbuigen (aanbidden SV) en neerbukken, laten wij knielen voor de HEERE, Die ons gemaakt heeft. (Psalm 95:6)

Maar de tijd komt en is nu, dat de ware aanbidders de Vader zullen aanbidden in geest en waarheid, want de Vader zoekt wie Hem zo aanbidden. God is Geest en wie Hem aanbidden, moeten Hem aanbidden in geest en waarheid. (Johannes 4:23,24)

En alle engelen stonden rondom de troon, de ouderlingen en de vier dieren. Zij wierpen zich vóór de troon neer met hun gezicht ter aarde en aanbaden God en zeiden: Amen. De lofprijzing, de heerlijkheid, de wijsheid, de dankzegging, de eer, de kracht en de sterkte is aan onze God tot in alle eeuwigheid. Amen. (Openbaring 7:11,12)

WOORD VOORAF

Na de boekjes *Strijden in de gebeden*, *Dank, dank nu allen God!* en *Loof God, loof hem overal!* een boekje over het aanbidden van God. ‘Loven’ gaat vaak samen met ‘aanbidden’ en leidt vaak tot aanbidding. Wanneer we God danken en loven doen we dat voor wie Hij is, voor wat Hij doet en voor wat Hij geeft, maar wanneer we Hem aanbidden dan gaat het om Hemzelf, om Hem te vereren. De Bijbelse houding daarbij is lichamelijk uitgestrekt op de grond liggen in diepe eerbied voor Hem om Hem hulde te bewijzen. Bij aanbidding behoeven we niet te spreken. We storten ons hart voor Hem uit om Hem al onze liefde, dank en eer te geven, omdat Hij die waard is en we Hem liefhebben. Aanbidding behoort bij de hemel, bij de heilige engelen en bij de verheerlijkte gelovigen, maar op aarde begint de aanbidding en ze wordt voortgezet in de hemelse heerlijkheid en op de nieuwe aarde, waar God bij Zijn volk zal wonen.

Dit boekje wil helpen bij de bezinning op en bij de praktijk van aanbidding.

De HEERE zegene deze handreiking voor Christus’ hele Gemeente en voor elke christen in het bijzonder.

Met hartelijke groet en zegenbede, uw M.D.Geuze

Nunspeet, juni 2017

INHOUD

1. Aanbid God (Mt.4:8-11 - 9
2. Aanbid de Zoon van God (Hebr.1:4-6) - 11
3. Aanbid God door Zijn Geest (Ef.5:18-21) - 13
4. Aanbid God in geest en waarheid (Joh.4:19-24) - 15
5. Aanbid God vanuit het geloof (Gen.22:3-5) - 17
6. Aanbid God uit dankbaarheid (Gen.48; Hebr.11:21) - 19
7. Aanbid God in verwondering (Ex.4:29-31) - 21
8. Aanbid God bij Zijn verschijning (Ex.34:5-9) - 23
9. Aanbid God bij bemoediging (Joz.5:13-15) - 25
10. Aanbid God bij bevestiging (Richt.7:13-15) - 27
11. Aanbid God bij toewijding aan Zijn dienst (1 Sam.1:24-28) - 29
12. Aanbid God bij overgave aan Zijn wil (2 Sam.12:15,16,18-20) - 31
13. Aanbid God bij de verschijning van Zijn heerlijkheid (2 Kron.7:1-4) - 33
14. Aanbid God voor de gave van de profetie (2 Kron.20:14,15,17-19) - 35
15. Aanbid God voor de lofprijzing van Zijn Naam (Neh.8:3,6,7) - 37

16. Aanbid God voor de ontmoeting met Jezus
(Mt.2:9-11) - 39
17. Aanbid God voor genezing (Mt.8:1-4) - 41
18. Aanbid God voor bevrijding (Mk.5:2-8) - 43
19. Aanbid God in grote nood (Mt.9:18,19,23-25)
- 45
20. Aanbid God in volhardend geloof (Mt.15:22-
25,28) - 47
21. Aanbid God gelovend in Jezus (Joh.9:35-38) -
49
22. Aanbid God voor Jezus, Zijn Zoon (Mt.14:27-
33) - 51
23. Aanbid God bij een verzoek aan Jezus
(Mt.20:20-23) - 53
24. Aanbid God voor Jezus' hemelvaart (Lk.24:50-
53) - 55
25. Aanbid God als Vader (Hand.24:10-13;
Ef.3:14-16, 20,21) - 57
26. Aanbid God met de ouderlingen (Openb.4:8-
11) - 59
27. Aanbid God in het persoonlijke leven
(Gen.24:26, 27,48,52) - 61
28. Aanbid God in het gezin (1 Sam.1:3-
5,19,21,22) - 63
29. Aanbid God in Zijn Gemeente (1 Kor.14:23-
25) - 65
30. Aanbid God in de samenleving (Dan.2:46-49 -
67

31. Aanbid God in Zijn Koninkrijk (Ps.22:28-30;
Openb.7:11,12) -69

Lied - 71

Gebed - 72

Literatuur – 73

Bijlage 1: De ware aanbidding, door evangelist R.A.
Torrey (1856-1928) - 75

1 AANBID GOD

Lezen: Mattheüs 3:13 - 4:11

(Mattheüs vertelt:) Opnieuw nam de duivel Hem (Jezus) mee, nu naar een zeer hoge berg en hij liet Hem al de koninkrijken van de wereld zien, met hun heerlijkheid, en zei tegen Hem: Dit alles zal ik U geven, als U knielt (Gr. neervalt) en mij aanbidt. Toen zei Jezus tegen hem: Ga weg, satan, want er staat geschreven: De Heere, uw God, zult u aanbidden en Hem alleen dienen. Toen liet de duivel Hem gaan; en zie, engelen kwamen en dienden Hem. (Mattheüs 4:8-11)

Na de tocht door de Schelfzee komt het volk Israël in de woestijn en wordt daar verzocht. Zo wordt Jezus na Zijn doop in de Jordaan in de woestijn verzocht door de duivel, Gods tegenstander. Hij gaat de weg van Zijn volk én Israël gaat ten diepste deze weg om Hem!

Adam is in het paradijs - de prachtige tuin van God - verzocht en bezweken, maar Jezus wordt verzocht in de wildernis en overwint! Meer dan Adam is hier!

Voor Eva zijn de verzoeken van de slang aantrekkelijk. Zo ook voor Jezus: voor Zijn lichaam na het vasten, voor Zijn aanzien in de ogen van mensen en voor Zijn positie: koning over alle koningen. Zei de slang tegen Eva: 'Is het echt zo dat God gezegd heeft...?', de duivel zegt tegen Jezus: 'Als U Gods Zoon bent...' wat Zijn Vader pas tegen Hem gezegd bij Zijn doop.

Satan misbruikt de Schrift, maar Jezus overwint hem met het woord van Zijn Vader: 'Er staat geschreven'.

De verzoeken worden steeds zwaarder. De duivel

heeft zichzelf koning van deze wereld gemaakt door Adam als onderkoning ten val te brengen. Hij biedt Jezus de wereldheerschappij aan die aan de Messias is beloofd (Ps.2:8; Dan.7:14). Jezus behoeft alleent maar voor hem neer te vallen en hem te aanbidden. Zonder de kruisweg kan Jezus dit koningschap ontvangen. Is dat niet aantrekkelijk? Maar Jezus weerstaat de verzoeker en houdt hem de woorden van Zijn Vader voor: ‘De Heere, uw God, zult u aanbidden en Hem alleen dienen’; woorden ontleend aan Deut.6:13 en 10:20. Niet door te aanbidden, maar door de duivel te overwinnen wordt Hij Koning der koningen. Niet nu, maar op Gods tijd: na kruis en opstanding (Mt.28:18). De duivel moet nu wijken en engelen dienen Hem (met voedsel? Vgl. 1 Kon.19:5-8).

Jezus wijst hier op het gebod van Zijn Vader, dat Hij gehoorzaamt. Hij heeft dat altijd gedaan tot in de Godverlatenheid op het kruis. Hij is krachtbron en voorbeeld om de hemelse Vader te aanbidden! Amen.

Gebed

Dank U, Heere Jezus, voor Uw strijd met en Uw overwinning op de duivel, voor Uw getuigenis over het aanbidden van Uw Vader.

Geef ons Uw Heilige Geest om Uw Vader te aanbidden in alle omstandigheden. Omwille van Uw bloed, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat is het verschil tussen aanbidden en dienen?
2. Welke lichaamshouding stelt de duivel voor?
3. Kan aanbedding een wapen in de strijd zijn (2 Kron.20)? Hoe? Waarom?

2 AANBID DE ZOON VAN GOD

Lezen: Hebreëën 1

Hij (Gods Zoon) is zoveel meer geworden dan de engelen als de Naam die Hij als erfdeel ontvangen heeft, voortreffelijker is dan die van hen. Want tegen wie van de engelen heeft God ooit gezegd: U bent Mijn Zoon, heden heb Ik U verwekt? En verder: Ik zal voor Hem tot een Vader zijn en Hij zal voor Mij tot een Zoon zijn? En wanneer Hij vervolgens de Eerstgeborene in de wereld inbrengt, zegt Hij: En laten alle engelen van God Hem aanbidden. (Hebreëën 1:4-6)

De Hebreëenschrijver zingt een loflied op Jezus, de Zoon van God. Hij is de hoogste Profeet, de Erfgenaam van hemel en aarde, het Woord door Wie alles geschapen is, het beeld van God en de afstraling van Zijn heerlijkheid en de Onderhouder van hemel en aarde. Na Zijn verzoeningswerk op aarde heeft Hij Zich gezet aan de rechterhand van Zijn Vader in de hoogste hemelen. Wat een heerlijke Persoon is Hij!

Hij staat boven de engelen die in het Joodse geloof een grote plaats innemen. Zijn Naam *Zoon van God* overtreft de naam *engel* die bode, dienaar, betekent. God heeft nooit tot de engelen gezegd: ‘U bent Mijn Zoon, heden heb Ik U verwekt’; woorden over de komende Messias (Ps.2:7). Hij heeft ook niet tegen hen gezegd: ‘Ik zal voor Hem tot een Vader zijn en Hij zal voor Mij tot een Zoon zijn’; woorden over Salomo én over de Messias Die uit hem zal voortkomen (2 Sam.7:14). Deze profetische woorden zijn in Jezus vervuld. En dan spreekt de

Hebreeënschrijver over de komst van Gods Zoon op aarde: ‘En wanneer Hij vervolgens de Eerstgeborene in de wereld brengt, zegt Hij: En laten alle engelen van God Hem aanbidden’. Jezus is Gods *Eerstgeborene* Zoon: de Zoon van de Vader Wiens eeuwige geboorte aan alles voorafgaat (Micha 5:1; Kol.1:15-17). Zijn Vader heeft Hem in onze wereld gezonden om die te redden uit haar totale verlorenheid. Bij Zijn intree in de wereld zegt Zijn Vader: ‘En laten alle engelen van God Hem aanbidden’: zich neerwerpen aan Zijn voeten. Deze woorden zijn ontleend aan de Griekse vertaling (LXX) van Ps.97:7, waar ‘goden’ met engelen vertaald wordt. De engelen moeten buigen voor God Die komt als Rechter. Bij Jezus’ geboorte treden engelen op. Na Jezus’ verzoeken in de woestijn dienen ze Hem. Ze hebben zich zeker voor Hem neergeworpen in aanbidding. Wat een voorbeeld voor ons! Amen.

Gebed

Dank U, Vader in de hemel, voor het zenden van Uw Zoon en voor de aanbidding van Hem door de engelen. Geef dat wij Hem aanbidden als Uw eerstgeborene Zoon, door U gezonden. Om Jezus’ wil, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. In welke relatie staat Jezus tot de engelen?
2. Waar in de Bijbel worden engelen genoemd in relatie met Hem?
3. Waarin zijn engelen een voorbeeld voor ons?

3 AANBID GOD DOOR ZIJN GEEST

Lezen: Efeziërs 5:8-21

(Paulus schrijft aan Christus' Gemeente in Efeze:) En wordt niet dronken van wijn, waarin losbandigheid is, maar word vervuld met de Geest, en spreek onder elkaar met psalmen, lofzangen en geestelijke liederen, en zing voor de Heere en loof Hem in uw hart, en dank altijd voor alle dingen God en de Vader in de Naam van onze Heere Jezus Christus. Wees elkaar onderdanig in de vrede van God. (Efeziërs 5:18-21)

Paulus wekt de gelovigen op tot een heilig leven, om in Christus' licht te wandelen. Laten ze zich niet te buiten gaan aan het drinken van wijn, want daardoor word je losbandig. Er is iets beters dan het geestrijke vocht: de vervulling met de Heilige Geest. Daartoe roept Paulus op: 'Word vervuld met (de) Geest'. Laat *God* je vullen met Zijn Geest! Het is *Zijn* werk en tegelijk een blijvende opdracht om God Zijn werk in ons te laten doen. Om Hem daarin niet te hinderen.

De vervulling met de Heilige Geest heeft heerlijke gevolgen: spreken, zingen, loven, dankzeggen en zich onderwerpen aan elkaar. Paulus gebruikt hier deelwoorden om te laten zien hoe deze gevolgen voortvloeien uit de vervulling met de Heilige Geest. Daartoe leidt het vol zijn van de Geest. Dat uit zich in een spreken met elkaar wanneer de gelovigen samenkomen. Dan zingen ze psalmen, lofzangen en geestelijke liederen: de psalmen van Israël, de lofliederen van Christus' Gemeente en liederen spontaan ingegeven door de

Heilige Geest. Dat is wat anders dan dronkenmanstaal uitslaan. Deze lofprijzing – een vorm van aanbidding - komt van binnenuit: zingen en loven in het hart; één groot loflied voor Christus uit een bron van intense vreugde. Stromen van levend water vloeien uit hun binnenste (Joh.7:37-39). Daarbij danken ze God de Vader voor alle dingen én zijn ze elkaar onderdanig in de vreze van God of van Christus (volgens bepaalde handschriften). Zo brengen ze de liefde voor God én voor elkaar in praktijk. Organisch en harmonieus met elkaar verbonden. De Heilige Geest is de Geest van lofprijzing, dankzegging en gemeenschap, maar ook van aanbidding. Laten we om Zijn vervulling bidden en die verwachten! Hij doet niets liever dan vervullen! Amen.

Gebed

Heilige Geest, dank U voor Uw vervulling en de heerlijke gevolgen van gemeenschap, lofprijzing, dankzegging, aanbidding, en dienst aan elkaar.

Vervul ons en zegen ons met die genadegaven, tot eer van U, tot opbouw van Christus' Gemeente en tot de komst van Gods Koninkrijk. In Jezus' Naam, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. In Hand.2:13-15 worden Geest en wijn ook met elkaar vergeleken. Waarom?
2. Ken je meer voorbeelden van vervulling met de Heilige Geest en God aanbidden in de Bijbel, in de geschiedenis en in het leven van vandaag?
3. Waarom brengt de Heilige Geest tot aanbidding?

4 AANBID GOD IN GEEST EN WAARHEID

Lezen: Johannes 4:1-30

(Johannes vertelt:) De (Samaritaanse vrouw) zei tegen Hem (Jezus): Mijnheer, ik zie dat U een profeet bent. Onze vaders hebben op deze berg aanbeden en bij u zegt men dat in Jeruzalem de plaats is waar men moet aanbidden. Jezus zei tegen haar: Vrouw, geloof Mij, de tijd komt dat u niet op deze berg, en ook niet in Jeruzalem de Vader zult aanbidden. U aanbidt wat u niet weet; wij aanbidden wat wij weten, want de zaligheid is uit de Joden. Maar de tijd komt en is nu, dat de ware aanbidders de Vader zullen aanbidden in geest en waarheid, want de Vader zoekt wie Hem zo aanbidden. God is Geest en wie Hem aanbidden, moeten Hem aanbidden in geest en waarheid. (Johannes 4:19-24)

Jezus reist vanuit het zuidelijke Judea naar het noordelijke Galilea. Hij maakt deze reis *door* Samaria; wat Joden in die tijd niet gewoon zijn vanwege de slechte relatie met de Samaritanen. Hij *moet* door dit gebied gaan. Zijn Vader wil het.

Bij de waterbron in de stad Sichar ontmoet Jezus een vrouw. Hij vraagt haar om water. Er ontstaat een gesprek over water en Jezus biedt haar levend water aan, dat in haar een bron wordt die opwelt tot in het eeuwige leven: de Heilige Geest. De vrouw begrijpt Hem niet. Jezus vraagt nu naar haar man en vertelt haar dat ze er vijf heeft gehad en dat die ze nu heeft haar man niet is. De vrouw ontdekt dat Jezus een profeet is. Anders zou Hij dit niet van haar weten. Ze begint nu een gesprek over de plaats

van de eredienst. Samaritanen aanbidden op de berg Gerizim en Joden in de tempel te Jeruzalem. Wat is de juiste plaats? Jezus zegt dat de tijd komt en al aangebroken is, dat de plaats er niet meer toe doet. De ware aanbidders zullen de Vader aanbidden in geest en waarheid. God is Geest. Hij is overalteenwoordig en niet meer aan een bepaalde plaats gebonden. De heilstijd is aangebroken. Het gaat om aanbidding. Het grondwoord betekent letterlijk: (de voeten) kussen in de richting van en daarom de vertaling: vereren, zich languit neerwerpen voor, aanbidden. ‘In geest en waarheid’: overeenkomstig wie God is: Geest en Waarheid. Op een manier die bij Hem past: volgens Zijn Woord en geleid door Zijn Geest. God de Vader zoekt hen die Hem zó aanbidden. Vaak lezen we, dat *wij* God moeten zoeken. Hier zegt Jezus, dat de *Vader* zodanige aanbidders zoekt. Zijn Vaderhart gaat naar hen uit! Wat een genade! Amen.

Gebed

Hemelse Vader, we danken U voor Uw opzoekende liefde die uitgaat naar ware aanbidders van U.

We bidden U: Maak ons zodanige aanbidders door Uw Geest en Woord. In Jezus' Naam, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat betekent eredienst als aanbidding van God?
2. Welke lichaamshoudingen passen bij aanbidding?
3. Hoe leer je God ‘in geest en waarheid’ aanbidden?

5 AANBID GOD VANUIT HET GELOOF

Lezen: Genesis 22:1-19

Toen stond Abraham 's morgens vroeg op, zadelde zijn ezel, nam twee van zijn knechten met zich mee, en Izak, zijn zoon. Hij kloofde hout voor het brandoffer, stond op en ging naar de plaats die God hem genoemd had. Op de derde dag sloeg Abraham zijn ogen op, en hij zag die plaats in de verte. Abraham zei tegen zijn knechten: Blijven jullie hier met de ezel, dan zullen ik en de jongen (Izak) daarheen gaan. Als wij ons neergebogen hebben, zullen wij bij jullie terugkeren. (Genesis 22:3-5)

Abraham maakt in zijn lange leven veel beproevingen mee.. Hij heeft zijn vrouw Hagar en zijn eerstgeboren zoon Ismaël moeten wegsturen. En nu komt de grootste beproeving. Hij moet zijn enige zoon Izak gaan offeren als een brandoffer op één van de bergen in het land Moria ('De HEERE zal voorzien'); de latere tempelberg van Jeruzalem (2 Kron.3:1). Izak is de zoon van Gods belofte en van de vervulling van Zijn beloften. De toekomst van Abraham en van zijn nageslacht staan op het spel. Offeren als brandoffer is een teken van toewijding aan God, maar het houdt wel verbranding in en dat van je eigen zoon!

Abraham gehoorzaamt als een kind. Hij stelt zijn vertrouwen op de HEERE, de eeuwige God (Gen.21:33). Hij overlegt bij zichzelf dat God bij machte is Izak zelfs uit de doden op te wekken (Hebr.11:18). Daarom stelt hij niet uit, maar hij staat vroeg op, zadelt zijn ezel en neemt twee knechten mee en Izak zijn zoon. Hij klooft het hout

en gaat op reis uit Berseba, waar hij woont, richting Jeruzalem; een afstand van ongeveer vijfenzeventig km. Abraham heeft tijd genoeg om na te denken over wat er moet gebeuren. Hij brengt dit grote offer niet in een opwelling. Aangekomen op de plaats, die God hem genoemd heeft, geeft hij opdracht aan zijn knechten om daar achter te blijven. Hij zegt tegen hen: ‘Als *wij* ons neergebogen hebben, zullen *wij* bij jullie terugkeren’. Wat een geloofsgetuigenis! Op weg om Izak te offeren spreekt Abraham over zijn terugkeer. Het brengen van dit brandoffer noemt hij ‘neerbuigen’ voor de HEERE: (in aanbidding) zich neerwerpen voor Hem; heel klein worden voor Hem. Wat een gepaste hartsgesteldheid en lichaamshouding! Abraham zegt dit vanuit zijn geloof! Een voorbeeld voor ons, wanneer we God danken voor het kruisoffer van Jezus én wanneer we Hem offers brengen! Laten we God aanbidden, vol eerbied, vanuit het geloof! Amen.

Gebed

Dank U, Vader in de hemel, voor Uw werk in Abraham, voor zijn geloof en aanbidding in zo'n zware beproeving. Geef dat wij U aanbidden in beproevingen, volharden in het geloof en daarin overwinnen. Uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat betekent aanbidding voor onze offers?
2. Weet je meer voorbeelden in de Bijbel, in de kerkgeschiedenis en onze tijd van aanbidding in verband met het brengen van offers?
3. Wat is de boodschap van deze geschiedenis?

6 AANBID GOD UIT DANKBAARHEID

Lezen: Genesis 48

Men vertelde Jakob: Zie, uw zoon Jozef komt naar u toe. Israël verzamelde toen zijn krachten en ging op het bed zitten. Daarna zei Jakob tegen Jozef: ...Nu dan, jouw twee zonen ...zijn van mij; Efraïm en Manasse zijn van mij, net als Ruben en Simeon...Daarna nam Jozef hen beiden: Efraïm aan zijn rechterhand – voor Israël was dat links – en Manasse aan zijn linkerhand – voor Israël was dat rechts. Zo liet hij hen dichterbij hem komen...Toen Jozef zag dat zijn vader zijn rechterhand op het hoofd van Efraïm legde, was dat kwalijk in zijn ogen. Daarom greep hij de hand van zijn vader om die te verleggen van het hoofd van Efraïm naar het hoofd van Manasse...Maar zijn vader weigerde het en zei: Ik weet het, mijn zoon, ik weet het. Ook hij (Manasse) zal tot een volk worden, ook hij zal aanzien krijgen; maar toch zal zijn jongste broer (Efraïm) meer aanzien krijgen dan hij en zijn nageslacht zal tot een grote menigte van volken worden. Zo zegende hij hen op die dag; hij zei: ...Moge God u maken als Efraïm en als Manasse.
(Genesis 48:2,3,5,13,17,19,20)

Door het geloof heeft Jakob bij zijn sterven ieder van de zonen van Jozef gezegend en hij boog zich in aanbidding neer, terwijl hij leunde op het uiteinde van zijn staf.
(Hebr.11:21)

Wanneer Jakob honderdzevenenveertig jaar oud is, wordt hij ziek. Jozef hoort het en gaat met zijn twee zonen

Manasse en Efraïm bij hem op bezoek. Blijkbaar om hen door zijn vader te laten zegenen. Jakob – nu genoemd met zijn nieuwe naam Israël ('God strijdt') – verzamelt zijn krachten en gaat op het bed zitten. Hij neemt Jozefs zonen aan tot zijn eigen zonen. Hun nakomelingen zullen onder de stammen van Israël een gelijkwaardige plaats innemen. Jakob stelt de jongste Efraïm boven de oudste Manasse tegen Jozefs verwachting in. Hij zegent ze in de Naam van de God van Abraham en Izak: Laten hun namen en die van Jakob door hen voortleven, hun nakomelingen in Kanaän vermenigvuldigen en hun namen als zegen gebruikt worden. Door het zegenen van zijn beide zonen krijgt Jozef een dubbel deel van de beloften; het eerstgeboorterecht.

Jakob zegent in vertrouwen op Gods beloften. Hij is in *Egypte*, maar Jozefs zonen zullen in *Kanaän* in menigte toenemen. Jakob zegent én aanbidt. Hij buigt zich neer voor de HEERE. Dit heeft hij ook gedaan na Jozefs eed over zijn begrafenis in Kanaän (Gen.47:31). Je kunt dit nooit genoeg doen. Jakob geeft God de eer! Amen.

Gebed

God van Abraham, Izak en Jakob, wij danken U voor Jakobs zegenen en aanbidden.

Geef dat ook wij dat doen. In Jezus' Naam, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Izak vóór Ismaël, Jakob vóór Ezau, Efraïm vóór Manasse. Wat wil God ons daarmee leren?
2. Waarom aanbidt Jakob God?
3. Heb je ervaring met zegenen en aanbidden?

7 AANBID GOD IN VERWONDERING

Lezen: Exodus 4

Toen ging Mozes op weg, met Aäron, en zij verzamelden alle oudsten van de Israëlieten.

Aäron sprak al de woorden die de HEERE tot Mozes gesproken had en deed de tekenen voor de ogen van het volk. Het volk nu geloofde. Toen zij hoorden dat de HEERE naar de Israëlieten omgezien had en dat Hij hun onderdrukking gezien had, knielden zij en bogen zij zich neer. (Exodus 4:29-31)

Na Gods roeping gaat Mozes terug naar Egypte. Onderweg komt de HEERE hem tegen. Mozes' zoon – waarschijnlijk zijn tweede zoon Eliëzer ('Mijn God is hulp'), Ex.18:4 - is nog niet besneden. Dit gebeurt als nog. Mozes kan alleen het volk Israël leiden in Gods wegen wanneer hij zelf leeft naar Zijn geboden. In opdracht van God gaat Aäron zijn broer Mozes tegemoet. Ze ontmoeten elkaar bij de Sinai, de berg van God. Wat een ontmoeting na zoveel jaren!

Mozes heeft zijn broer veel te vertellen: al de woorden die de HEERE tegen hem gesproken heeft en al de tekenen die Hij hem opgedragen heeft. Aäron hoort wat God over hem tegen Mozes gezegd heeft: hij zal Mozes tegemoet, heel blij zijn en Mozes' woordvoeder zijn. De HEERE had Aäron opgedragen Mozes tegemoet te gaan. Een wonderlijke overeenstemming!

De broers reizen samen verder, komen in Egypte en roepen de oudsten van de Israëlieten bij elkaar. Aäron spreekt nu namens Mozes en doet tekenen voor de ogen

van het volk: Mozes' staf die een slang wordt en daarna weer een staf én zijn hand die melaats wordt en daarna weer gezond is. De oudsten horen Gods woorden en ze zien Zijn tekenen. Het volk gelooft. Het erkent dat de HEERE Mozes en Aäron gezonden heeft. Het doet nog meer. Wanneer de Israëlieten horen dat de HEERE naar hen omgezien heeft en hun onderdrukking gezien heeft, buigen ze zich en werpen ze zich voor de HEERE in. Ze aanbidden Hem Die hen gaat bevrijden. Hun geloof leidt tot aanbidding. Een heerlijke reactie die helaas maar kort duurt. De koning verzwaaert hun lasten – ze krijgen geen stro meer – en de voormannen van de Israëlieten beklagen zich bij Mozes en Aäron en Mozes beklaagt zich bij God (Ex.5:19-24). Amen.

Gebed

Dank U, HEERE, voor de boodschap van bevrijding en voor het geloof en de aanbidding van de Israëlieten.

Geef dat we Uw boodschap van vergeving en eeuwig leven geloven en U aanbidden. Om Jezus' wil, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waarom en hoe aanbidden de Israëlieten?
2. Weet je voorbeelden van geloven en aanbidden in de Bijbel, in de kerkgeschiedenis en in onze tijd?
3. Welke relatie is er tussen geloven en aanbidden?

8 AANBID GOD BIJ ZIJN VERSCHIJNING

Lezen: Exodus 33; 34:5-9

Toen daalde de HEERE neer in een wolk, ging daar bij hem (Mozes) staan en riep de Naam van de HEERE uit. Toen de HEERE bij hem voorbijkwam, riep Hij: HEERE, HEERE, God, barmhartig en genadig, geduldig en rijk aan goedertierenheid en trouw...Toen haastte Mozes zich, knielde ter aarde, boog zich neer en zei: Heere, als ik nu genade in Uw ogen gevonden heb, laat de Heere dan toch in ons midden meegaan. Zeker, het is een halsstarrig volk, maar vergeef onze ongerechtigheid en onze zonde, en neem ons aan als Uw erfelijk bezit. (Exodus 34:5-9)

Het volk Israël heeft de HEERE boos gemaakt door de zonde van het gouden kalf ná Zijn openbaring bij de berg Sinai. Hij wil niet langer zelf met Zijn volk meegaan naar het beloofde land. Hij zal een engel voor het volk uitsenden om de inwoners van Kanaän voor hen te verdrijven.

Mozes is het niet met God eens. Hij doet een klemmend beroep op Zijn genade. De HEERE bedenkt Zich en Hij bewijst hem en het volk genade. Mozes verlangt nu Gods heerlijkheid te zien: Zijn stralende tegenwoordigheid. Dat is niet mogelijk voor een sterfelijk mens. De HEERE zal Zijn heerlijkheid aan Mozes laten voorbijgaan. Hij mag een glimp van Gods heerlijkheid opvangen, wanneer de HEERE aan hem voorbijgegaan is. ‘Maar Mijn aangezicht zal niet gezien worden’.

De HEERE doet wat Hij beloofd heeft. Hij verschijnt aan Mozes en roept Zijn Naam uit: ‘HEERE, HEERE, God, barmhartig en genadig, geduldig en rijk aan goedertierenheid en trouw...’. Overweldigd daar wat hem overkomt, haast Mozes zich om zijn hoofd naar de aarde te buigen en zich voor de HEERE neer te werpen. Hij aanbidt Hem. Hij vraagt daarbij of de HEERE wil meegaan, de zonde van het volk wil vergeven en het weer tot Zijn erfelijk bezit wil aannemen. Hij doet een beroep op Gods genade die hij ontvangen heeft én hij belijdt dat Israël een hardnekkig volk is. Daarop vernieuwt de HEERE Zijn verbond met het volk. Hij bevestigt Zijn Naam dat Hij ‘barmhartig en genadig, geduldig en rijk aan goedertierenheid en trouw’ is. Hij draagt Zijn Naam met eer! Hij is niet alleen de aanbidding van Mozes, maar ons aller aanbidding waard! Laten we het voorbeeld van Mozes volgen en God aanbidden! Amen.

Gebed

HEERE, God van Israël, we danken U voor Uw verschijning aan Mozes en voor zijn aanbidding van U. We bidden U: Maak U aan ons bekend door Uw Geest en Woord en breng ons tot aanbidding. Om Jezus' wil, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Verlang je ook Gods heerlijkheid te zien?
2. Waarom en hoe aanbidt Mozes?
3. Waar pleit hij op in zijn gebed?

9 AANBID GOD BIJ BEMOEDIGING

Lezen: Jozua 5

Het gebeurde, toen Jozua bij Jericho was, dat hij zijn ogen opsloeg en zag, en zie, er stond een Man voor hem met een getrokken zwaard in Zijn hand. Jozua ging naar Hem toe en zei tegen Hem: Behoort U bij ons of bij onze tegenstanders? Hij zei: Nee, maar Ik ben de Bevelhebber van het leger van de HEERE. Nu ben Ik gekomen. Toen wierp Jozua zich met het gezicht ter aarde, boog zich neer en zei tegen Hem: Wat wil mijn Heere tot Zijn dienaar spreken? Toen zei de Bevelhebber van het leger van de HEERE tegen Jozua: Doe uw schoenen van uw voeten, want de plaats waarop u staat, is heilig. En Jozua deed dat. (Jozua 5:13-15)

Na de overtocht van het volk Israël over de Jordaan vindt in Gilgal de besnijdenis plaats en wordt het Pascha gevierd. Het volk gehoorzaamt aan Gods verbond. Het eet van de opbrengst van het land en het manna houdt op. Israël moet zich nu gaan voorbereiden op het veroveren van het land. De sterke vesting Jericho ligt voor hen; een grote hindernis om het beloofde land te beërven.

Jozua, de leider van het volk, gaat uit de legerplaats en loopt rond in de omgeving van Jericho. Verkent hij de ligging van de stad? Hoe moet Jericho ingenomen worden? In gedachten verzonken merkt hij dat er iets bijzonders is. Hij kijkt op en ziet een man voor zich staan met een getrokken zwaard in zijn hand. Hij wil hem aanvallen. Onverschrokken gaat Jozua naar hem toe en

vraagt: ‘Behoort u bij ons óf bij onze tegenstanders?’ De vreemdeling antwoordt: ‘Nee, maar Ik ben de Bevelhebber (Vorst) van het leger van de HEERE. Nu ben Ik gekomen’. Hier is een woordspeling tussen ‘tegenstander’ (Hebr. *sar*) en ‘vorst’ (Hebr. *sar*). Wat een verrassing voor Jozua! De Engel van de HEERE staat voor hem; de Vorst van de hemelse legers én van de legers van Israël. Hij is nu gekomen om Jozua en Israël te helpen. Jozua gelooft dat hij met God zelf te maken heeft. Hij valt met zijn gezicht op de grond en werpt zich voor Hem neer. Hij aanbidt Hem. Jozua vraagt eerbiedig: ‘Wat wil mijn Heere tegen Zijn dienaar spreken?’ De Vorst van het leger van de HEERE zegt, dat hij zijn schoenen moet uittrekken, want hij staat op *heilige* grond; heilig omdat God Zich daar bekendmaakt. Jozua is gehoorzaam en doet het. Wat een bemoediging voor Jozua! Gods leger staat klaar voor de strijd. De HEERE zal voor Zijn volk strijden én de overwinning is zeker! Amen.

Gebed

Dank U, Vorst van het leger van de HEERE, voor Uw verschijning aan Jozua en voor Uw bemoediging van hem. Maak U aan ons bekend als de Strijder en Overwinnaar voor Uw volk. Uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Ontbreekt hier iets (Joz.6:2-5)?
2. Waarom moeten Mozes (Ex.3:5) en Jozua hun schoenen uittrekken?
3. Waarom en hoe aanbidt Jozua?

10 AANBID GOD BIJ BEVESTIGING

Lezen: Richteren 7

Toen Gideon daar (bij het kamp van de Midianieten) aankwam, zie, toen was er een man die zijn metgezel een droom aan het vertellen was. Hij zei: Zie, ik heb een droom gehad, en zie, een geroosterd gerstebrood rolde het kamp van Midian binnen. Het kwam tot bij de tent, sloeg er tegenaan, zodat die omviel, en keerde hem ondersteboven. En daar lag de tent. En zijn metgezel antwoordde en zei: Dat is niets anders dan het zwaard van Gideon, de zoon van de Israëlitische man Joas. God heeft Midian en heel dit kamp in zijn hand gegeven. En het gebeurde, toen Gideon het verhaal van de droom en zijn uitleg had gehoord, dat hij zich in aanbidding neerboog. Hij keerde terug naar het kamp van Israël en zei: Sta op, want de HEERE heeft het kamp van Midian in uw hand gegeven. (Richteren 7:13-15)

De richter Gideon ('boomveller') heeft een groot leger bijeengebracht om de Midianieten te verslaan. In Gods ogen is het leger te groot. Op driehonderd man na moet Gideon het leger naar huis sturen. Zo zal duidelijk worden dat Israël de overwinning alleen aan de HEERE te danken heeft.

Voordat de strijd begint, geeft de HEERE aan Gideon de opdracht om met zijn wapendrager op verkenning uit te gaan. Hij belooft hem: 'Dan zult u horen waar zij over spreken. En daarna zult u moed vatten en naar het kamp afdalen' om de strijd aan te beginnen. Aangekomen bij een voorpost hoort Gideon een Midianiet een droom aan

zijn kameraad vertellen: een gerstebrood – een ronde, platte, hardgebakken koek van gerst; voedsel van de Israëlieten in deze tijd van schaarste – rolt het legerkamp van de Midianieten binnen en slaat tegen een tent aan die in elkaar stort. De kameraad zegt: ‘Dat is niets anders dan het zwaard van Gideon...God heeft Midian en heel dit kamp in zijn hand gegeven’. Wanneer Gideon deze droom met zijn uitleg hoort, werpt hij zich neer voor de HEERE. Hij aanbidt Hem. Hij erkent Zijn grootheid. Wat God hem beloofd heeft, wordt vervuld. Bemoedigd gaat hij terug naar het legerkamp van Israël. Hij zegt tegen zijn driehonderd soldaten: ‘Sta op, want de HEERE heeft het kamp van Midian in uw hand gegeven’. Dan begint de strijd en het leger van de Midianieten wordt verslagen. De HEERE geeft de overwinning! Amen.

Gebed

HEERE, God van Israël, we danken U voor Uw bemoediging van Gideon en voor zijn aanbidding.

We bidden U: Bemoedig ons in de geestelijke strijd en geef dat we U aanbidden en met U overwinnen. In Jezus' Naam, door de kracht van de Heilige Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Hoe heeft God Gideon nog meer bemoedigd?
2. Waarom en hoe aanbidt Gideon?
3. Welke bemoedigingen heb je ontvangen en hoe heb je daar op gereageerd?

11 AANBID GOD BIJ TOEWIJDING AAN ZIJN DIENST

Lezen: 1 Samuël 1

Daarna, toen hij (Samuël) van de borst af was, nam zij (Hanna) hem met zich mee, met een driejarige jonge stier, een efa meel en een kruik wijn. Zij bracht hem in het huis van de HEERE in Silo, toen de jongen nog heel jong was. Zij slachtten de stier en brachten de jongen bij Eli. En zij zei: Och, mijn heer, zo waar u zelf leeft, mijn heer, ik ben die vrouw die hier bij u stond om tot de HEERE te bidden. Ik bad om deze jongen en de HEERE heeft mij gegeven wat ik van Hem gebeden heb. Daarom heb ik hem ook voor al de dagen dat hij op aarde is, aan de HEERE overgegeven; hij is van de HEERE gebeden. En hij (Samuël) boog zich daar voor de HEERE neer.
(1 Samuël 1:24-28)

Samuël wordt geboren. De HEERE vervult de woorden die de hogepriester Eli tegen Hanna gezegd heeft: ‘Ga in vrede en de God van Israël zal u geven wat u van Hem gebeden hebt’. Daarom geeft zijn moeder hem de passende naam Samuël: ‘van God gebeden’. Hanna en haar baby gaan niet met Elkana en zijn gezin mee naar Silo om daar de jaarlijkse offers te brengen. Ze blijven thuis zolang Samuël de borst krijgt.

Maar wanneer hij van de moedermelk af is – in het oosten gebeurt dat vrij laat; het kind is dan tussen de drie en vijf jaar – brengt Hanna haar zoon naar het huis van de HEERE in Silo. Ze gaat niet met lege handen. Ze neemt als offers mee: een driejarige jonge stier, een efa –

een korenmaat tussen de twintig en vijfenveertig liter – meel en een kruik wijn. Na het offer van de stier brengt Hanna Samuël bij de hogepriester Eli. Ze roept in herinnering wat ze samen hebben meegemaakt: ‘Ik ben die vrouw die hier bij u stond om tot de HEERE te bidden. Ik bad om deze jongen en de HEERE heeft mij gegeven wat ik van Hem gebeden heb. Daarom heb ik hem ook voor al de dagen dat hij op aarde is, aan de HEERE overgegeven; hij is van de HEERE gebeden’. Wat een heerlijk getuigenis! Alles *door* en *voor* de HEERE! Een dankoffer voor gebedsverhoring. Wat zal Eli verwonderd geweest zijn, wanneer hij zich dit nog herinnert. Vreugde voor Hanna en voor hem!

En de jonge Samuël? Hij werpt zich voor de HEERE neer. Hij aanbidt Hem. Zo begint hij zijn dienst in het heiligdom. Wat een goed begin! Hij dient voor het aangezicht van de HEERE en hij draagt een linnen priesterkleed. Samuël zal God nog vaak aanbidden, amen.

Gebed

Dank U, God van Israël, voor Samuëls toewijding aan Uw dienst en voor zijn aanbidding.

Geef dat wij ons ook aan Uw dienst toewijden en U aanbidden; in het bijzonder de kinderen en jongeren.

Om Jezus' wil, amen. .

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Is het mogelijk dat met ‘hij boog zich’ Eli of Elkana bedoeld zijn?
2. Waarom en hoe aanbidt Samuël?
3. Hoe kunnen we kinderen leren aanbidden?

12 AANBID GOD BIJ OVERGAVE AAN ZIJN WIL

Lezen: 2 Samuël 12:1-25

...En de HEERE trof het kind dat de vrouw van Uria (Bathseba) David gebaard had, zodat het ongeneeslijk ziek werd. David zocht God voor het jongetje; David vastte streng en toen hij naar binnen ging om te overnachten, ging hij op de grond liggen...Het gebeurde op de zevende dag dat het kind stierf. De dienaren van David waren bevreesd tegen hem te zeggen dat het kind dood was...Maar David zag dat zijn dienaren mompelden; daardoor merkte David dat het kind dood was. Dus zei David tegen zijn dienaren: Is het kind dood? Zij zeiden daarop: Ja, het is dood. Toen stond David op van de grond, waste en zalfde zich en wisselde van kleding. Hij ging het huis van de HEERE binnen en boog zich neer. Daarna kwam hij in zijn huis en vroeg om eten; zij zetten hem voedsel voor en hij at.

(2 Samuël 12:15,16,18-20)

Na Davids belijdenis van de zonde van overspel met Bathseba, de vrouw van Uria, verkondigt de profeet Nathan hem Gods vergeving. David zelf zal niet sterven, maar wel het kind dat uit deze zondige relatie geboren is. God straft David, maar niet naar de grootte van zijn zonden. In Zijn toorn gedenkt Hij aan Zijn ontferming! Het kind wordt ziek. David bidt de HEERE ernstig, dat het mag blijven leven. Een week lang vast hij en slaapt

hij op de grond. Het kind sterft echter. Dan staat David op van de grond, zalft zich en legt zijn rouwkleed af. Hij gaat naar het huis van de HEERE en werpt zich voor Hem neer. Hij aanbidt Hem. Hij onderwerpt zich eerbiedig aan de HEERE. ‘Zijn doen is enkel majesteit, aanbiddelijke heerlijkheid en Zijn gerechtigheid oneindig’ (Ps.111:2; berijming 1773). Daarna gaat hij naar zijn paleis en gaat eten. David handelt zo tegen de geldende gewoonte in: om rouw te bedrijven na het sterven. Hij legt dit aan zijn dienaren uit: Hij heeft gevast om het kind te mogen houden, maar nu het gestorven is heeft dit geen zin meer. David zal ook eenmaal sterven, maar het kind keert niet uit de dood terug.

Aan het einde van zijn leven aanbidt David de HEERE (1 Kon.1:47). Eerder heeft hij in een Psalm hiertoe opgeroepen: ‘Geef de HEERE de eer van Zijn Naam, breng offers en kom voor Zijn aangezicht. *Buig u neer voor de HEERE* in Zijn heerlijke heiligdom; beef voor Zijn aangezicht, heel de aarde...’ (1 Kron.16:29,30). Amen.

Gebed

Hemelse Vader, we danken U voor Davids aanbedding van U na het verlies van zijn kind.

We bidden U: Geef ons U te aanbidden in alle omstandigheden. Om Jezus' wil, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. God vergeeft én straft David. Waarom?
2. Waarom en hoe aanbidt David?
3. Aanbid je God in alle omstandigheden?

13 AANBID GOD BIJ DE VERSCHIJNING VAN ZIJN HEERLIJKHEID

Lezen: 2 Kronieken 6:36 – 7:7

Toen Salomo geëindigd had dit gebed te bidden, kwam het vuur uit de hemel neer en verteerde het brandoffer en de slachtoffers, en de heerlijkheid van de HEERE vervulde het huis. De priesters konden het huis van de HEERE niet binnengaan, want de heerlijkheid van de HEERE had het huis van de HEERE vervuld. Toen alle Israëlieten het vuur en de heerlijkheid van de HEERE over het huis zagen neerkomen, knielden zij met hun gezichten ter aarde, op de vloer, bogen zich neer en loofden de HEERE dat Hij goed is, want Zijn goedertierenheid is voor eeuwig. De koning en heel het volk brachten offers voor het aangezicht van de HEERE. (2 Kronieken 7:1-4)

Bij de inwijding van de tempel spreekt koning Salomo een vurig gebed uit waarin hij bidt vanuit zijn hart voor de tempel en voor zijn volk. Hij eindigt zijn gebed met de woorden: ‘Nu, mijn God, laten toch Uw ogen open en Uw oren opmerkzaam zijn voor het gebed van deze plaats. Welnu, HEERE God, sta op, trek naar Uw rustplaats, U en de ark van Uw macht. Laten Uw priesters, HEERE God, met heil bekleed worden en laten Uw gunstelingen verblijd zijn over het goede. HEERE God, wijs het gebed van Uw gezalfde niet af. Denk aan Uw bliken van goedertierenheid aan David, Uw dienaar’. God verhoort Salomo’s gebed door vuur uit de

hemel te laten neerdalen die de offers verteert én door de tempel met Zijn heerlijkheid te vervullen.

Hier gebeurt hetzelfde als bij de inwijding van de tabernakel in de woestijn (Ex.40:34,35; Lev.9:23,24). De stralende tegenwoordigheid van God is zo overweldigend dat de priesters niet de tempel in kunnen. Wanneer alle Israëlieten dit zien, knielen ze neer met hun neus op het plaveisel en werpen zich neer voor de HEERE. Ze aanbidden Hem en ze loven Hem dat Hij goed is, want Zijn goedertierenheid is voor eeuwig. Zo reageert het volk op de tekenen van Gods tegenwoordigheid. Dit gebeurt onder het oude verbond. Wij leven onder het nieuwe verbond. Johannes getuigt: ‘Het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond en wij hebben Zijn heerlijkheid gezien, een heerlijkheid als van de Eniggeborene van de Vader, vol van genade en waarheid’ (Joh.1:14). Op Hem is de Geest neergedaald (Mt.3:16). Kom, laten wij aanbidden! Amen.

Gebed

Dank U, HEERE, God van Israël, voor de verhoring van Salomo's gebed en voor de aanbidding door Uw volk.

Verhoor onze gebeden en geef dat we U aanbidden. In Jezus' Naam, door de Heilige Geest, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waarom en hoe aanbidt Israël hier?
2. Hoe woont God vandaag onder Zijn volk?
3. Welke tekenen van Zijn tegenwoordigheid geeft Hij?

14 AANBID GOD VOOR DE GAVE VAN DE PROFETIE

Lezen: 2 Kronieken 20:1-30

Toen kwam de Geest van de HEERE in het midden van de gemeente op Jahaziël, ...de Leviet, uit de zonen van Asaf, en hij zei:...Zo zegt de HEERE tegen u: Weest u niet bevreesd en wees niet ontsteld vanwege deze grote troepenmacht, want niet aan u is de strijd, maar aan God...Het is niet aan u in deze oorlog te strijden. Stel uzelf op, blijf staan en zie het heil van de HEERE dat met u is, Juda en Jeruzalem. Wees niet bevreesd en wees niet ontsteld. Trek morgen tegen hen op, want de HEERE zal met u zijn. Toen boog Josafat zich met het gezicht ter aarde, en heel Juda en de inwoners van Jeruzalem vielen voor het aangezicht van de HEERE neer en bogen zich neer voor de HEERE. En de Levieten...stonden op om de HEERE, de God van Israël, met luide stem ten hoogste te prijzen. (2 Kronieken 20:14,15,17-19)

Koning Josafat en het volk van Juda komen in grote nood. Een groot leger van Moabieten en Ammonieten wil het land binnenvallen. De koning met zijn volk zoekt hulp bij de HEERE. In een vurig gebed herinneren ze Hem aan Zijn beloften en aan Zijn grote daden in het verleden. De Geest van de HEERE komt op de Leviet Jahaziël ('moge God zien'). Hij zegt dat het geen oorlog is tegen mensen, maar tegen God. De HEERE strijdt voor hen en daarom staat de overwinning bij voorbaat vast. Ze behoeven niet bang te zijn. 'Trek morgen tegen hen op, want de HEERE zal met u zijn'.

Wanneer Josafat en het volk deze profetische woorden horen, buigen zij zich met het gezicht naar de aarde. Ze vallen voor de HEERE neer en ze werpen zich voor Hem op de grond. Ze aanbidden Hem. Deze aanbidding wordt gevolgd door lofprijzing door de Levieten. Ze staan op ‘om de HEERE, de God van Israël, met luide stem ten hoogste te prijzen’. Dit gebeurt voordat er slag geleverd is. De volgende dag trekt het leger de vijanden tegemoet. Vóór de soldaten gaan zangers in heilige feestdos. Ze behoeven niet te vechten, want de vijanden zijn elkaar te lijf gegaan. Hun enige werk is: een grote buit inzamelen. De HEERE heeft de vijanden verslagen. Deze oorlog eindigt met lofprijzing op de HEERE; eerst in Emek-Beracha (‘dal van de lof’) en daarna in de tempel te Jeruzalem. Een wonderlijke strijd met een heerlijke overwinning: uit God, door God en tot God! Halleluja! Amen.

Gebed

HEERE, God van Israël, we danken U voor de profetie van Jahaziël en voor de aanbidding van Josafat en zijn volk.

We bidden U om de gave van de profetie voor Uw Gemeente en om de aanbidding van U. Om Jezus' wil, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat is het verschil tussen lofprijzing en aanbidding?
2. Waarom en hoe aanbidt Josafat met zijn volk?
3. Wat leer je hier over de geestelijke strijd?

15 AANBID GOD VOOR DE LOFPRIJZING VAN ZIJN NAAM

Lezen: Ezra 8

Ezra, de priester, bracht de wet voor de gemeente, zowel mannen als vrouwen en al wie wat zijn verstand betrof in staat was ernaar te luisteren, op de eerste dag van de zevende maand...Ezra opende het boek voor de ogen van heel het volk, want hij stond hoger dan heel het volk. Toen hij het opende, ging heel het volk staan. En Ezra loofde de HEERE, de grote God, en heel het volk antwoordde, onder het opheffen van hun handen: Amen, amen! Zij knielden en bogen zich neer voor de HEERE met het gezicht ter aarde. (Nehemia 8:3,6,7)

Ezra is een priester en Schriftgeleerde die de Perzische koning raad geeft over Joodse zaken. In opdracht van de koning gaat hij in 458 v. C. naar Jeruzalem met ongeveer vijftienhonderd mannen en tweehonderdvijftig Leviëten. Na een voorspoedige reis komen ze in de stad aan. Hun meegebrachte schatten dragen ze over aan de tempel. Ze brengen offers aan de HEERE en ze overhandigen de bevelschriften van de koning aan zijn stadhouders en landvoogden. Deze beloven steun aan het volk en aan het huis van God.

Op Nieuwjaarsdag – een dag met bazuïngeklank en een heilige samenkomst (Lev.23:24; Num.29:1) – komen de Israëliëten als één man bij elkaar op het plein voor de waterpoort. Ze vragen aan Ezra of hij uit het boek van de wet van Mozes – de eerste vijf Bijbelboeken – wil voorlezen. Ezra doet dat van 's morgens vroeg tot de

middag, bij elkaar zes uur. Hij staat op een verhoogde plaats wanneer hij uit het Woord van God voorleest. Het hele volk staat bij de opening van het Woord op; uit grote eerbied. Ezra looft de HEERE en het volk antwoordt met een dubbel 'amen' - het is waar en zeker - , terwijl het de handen opheft; een gebedshouding. Het volk bevestigt de lofprijzing van Gods grote Naam. Voorganger en gemeente zijn één in het prijzen van God. Samen vallen ze op de knieën en laten ze - de beide armen naar voren gericht - het bovenlichaam naar voren vallen, zodat het voorhoofd de grond raakt. Ze aanbidden de HEERE, de God van Israël.

Daarna wordt het volk onderwezen in Gods wet. Het huilt wanneer het Gods woorden hoort. Nehemia, Ezra en de Levieten zeggen dat ze niet moeten huilen, want deze dag is een dag 'heilig voor de HEERE', een feestdag. Daarna vieren ze het Loofhuttenfeest. De vreugde van de HEERE is hun kracht! Wat een genade! Amen.

Gebed

Heilige Vader, dank U voor het voorlezen van Uw Woord en voor de aanbidding door Uw volk.

Geef dat wij Uw Woord lezen en U aanbidden, om Jezus' wil, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waarom vraagt het volk om het voorlezen van Gods Woord?
2. Waarom en hoe aanbidt het volk?
3. Waarom zijn er droefheid en vreugde?

16 AANBID GOD VOOR DE ONTMOETING MET JEZUS

Lezen: Mattheüs 2:1-12

(Mattheüs vertelt:) En nadat zij de koning (Herodes) aangehoord hadden, gingen zij (de wijzen) op weg. En zie, de ster die zij in het oosten gezien hadden, ging hun voor, totdat hij boven de plaats kwam te staan waar het Kind was. Toen zij de ster zagen, verheugden zij zich met zeer grote vreugde. En toen zij in het huis kwamen, vonden zij het Kind met Maria, Zijn moeder, en zij vielen neer en aanbadten Het. Zij openden hun schatkisten en brachten Hem geschenken: goud, wierook en mirre. (Mattheüs 2:9-11)

Jozef en Maria met de pasgeboren Jezus worden verrast met een bezoek van ‘wijzen uit het oosten’; wijzen die zich bezig houden met de sterren en die uit het oosten komen. Ze hebben een ster gezien, die volgens hen betekent dat er in Israël een koning geboren is. Ze komen om de pasgeboren Koning van de Joden te aanbidden, om Hem hulde te brengen. Koning Herodes en heel Jeruzalem raken in paniek. Is er een mededinger naar de troon geboren? Hoe zal koning Herodes hierop reageren, die er niet voor terugdeinst om zijn zonen om het leven te brengen? De Schriftgeleerden vertellen Herodes dat de Messias - de beloofde Koning - in Bethlehem geboren zal worden. De koning stuurt de wijzen op onderzoek uit naar Bethlehem. Als de uitslag van het onderzoek gunstig is, moeten ze dit aan hem berichten. De wijzen gaan naar Bethlehem en de ster wijst hen de weg naar het huis waar

Jozef en Maria met Jezus zijn gaan wonen na Jezus' geboorte. Het opnieuw zien van de ster vervult de wijzen met vreugde. Het is voor hen een bevestiging dat de Koning geboren is en dat ze door God naar Hem geleid worden. Ze vinden het Kind en zien de Koning. Ze vallen voor Hem neer en huldigen Hem. Ze aanbidden Hem. Beseffen ze, dat dit Kind meer is dan een aardse koning, dat deze geboren Koning de Zoon van God is? Naar oosterse gewoonte eren ze Hem met koninklijke geschenken: wierook en mirre - die een heerlijke geur verspreiden - en goud. Deze gaven zullen Jozef en Maria goed kunnen gebruiken voor hun aanstaande reis naar Egypte. Wat is dit bezoek van de wijzen een verrassing voor hen! De komst van deze vertegenwoordigers van de volken - niet-Joden - is een teken dat Jezus de Redder van de volken is. 'Zij zullen U van alle kant, zelfs uit het allerverste land, vereren met geschenken' (Ps.68:14; berijming 1773)! Amen.

Gebed

Dank U, heilige Vader, voor de komst van de wijzen en hun aanbedding van Jezus.

Geef dat ook wij in het geloof tot Hem komen en Hem aanbidden. In Jezus' Naam, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. God leidt de wijzen door een ster én door Zijn Woord. Wat leer je hieruit?
2. Waarom en hoe aanbidden de wijzen het Kind?
3. Over het bezoek van de wijzen valt de schaduw van Jezus' kruis. Hoe?

17 AANBID GOD VOOR GENEZING

Lezen: Mattheüs 8:1-18

(Mattheüs vertelt:) Toen Hij (Jezus) van de berg afgedaald was, volgde een grote menigte Hem. En zie, er kwam een melaatse. Die knielde voor Hem neer en zei: Heere, als U wilt, kunt U mij reinigen. En Jezus stak Zijn hand uit, raakte hem aan en zei: Ik wil het, word gereinigd. En meteen werd hij gereinigd van zijn melaatsheid. Jezus zei tegen hem: Denk erom dat u dit tegen niemand zegt; maar ga heen, laat uzelf aan de priester zien en offer de gave die Mozes voorgeschreven heeft, tot een getuigenis voor hen. (Mattheüs 8:1-4)

Na de Bergrede (Mt.5-7) daalt Jezus van de berg af. Een mensenmenigte volgt Hem. Uit al die mensen komt er een melaatse naar Jezus toe. Hij lijdt aan een vreselijke huidziekte en is daarom onrein. Daarom moet hij ver uit de buurt van mensen blijven. Maar de nood dringt hem. Hij heeft van Jezus gehoord, Die zieken geneest en melaatsen reinigt. Hij moet naar Hem toe! Bij Jezus aangekomen werpt hij zich voor Hem neer om Hem te eren. Hij aanbidt Hem. Voelt hij aan dat Jezus meer is dan een profeet? Jezus wijst zijn aanbidding niet af. De melaatse zegt: ‘Heere, als U wilt, kunt U mij reinigen’. Hij gelooft in Jezus’ grote macht. Daar is hij van overtuigd. Maar *wil* Jezus het ook? Daarom doet hij een beroep op Jezus’ wil. En hoe reageert Jezus? Hij strekt Zijn hand uit zoals God Zijn hand uitstrekt om machtige daden te doen (Ex.6:5; 14:16; 15:12; Hand.4:30). Jezus raakt de melaatse aan, zegt tegen hem:

‘Ik wil het, word gereinigd’ en direct gebeurt het. De onreine wordt rein door Jezus’ daad en woord; door de Messias van Israël.

Jezus legt de melaatse een spreekverbod op. Hij moet naar de priester gaan voor een gezondheidsverklaring en voor het brengen van een dankoffer (Lev.14:4,10,21). Jezus eert de wetten van Zijn Vader. De gunstige uitslag van het onderzoek door de priester zal een getuigenis voor Hem én het volk zijn: Jezus is de Messias! Het reinigen van melaatsen is een teken dat het Koninkrijk van God gekomen is (Mt.11:5).

Het geloof van deze melaatse leidt tot genezing én tot een getuigenis van Gods grote daden; van de komst van de Messias en Zijn Koninkrijk! Amen.

Gebed

Heere Jezus, we danken U voor de genezing van deze melaatse, voor zijn aanbedding en geloof.

We bidden U: Geef ons U te aanbidden en te geloven in Uw grote macht om wonderen te doen. Uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waarom en hoe aanbidt de melaatse?
2. Geloof je dat Jezus nog geneest? Waarom (niet)?
3. Waarom is een gezondheidsverklaring van deskundigen belangrijk?

18 AANBID GOD VOOR BEVRIJDING

Lezen: Markus 4:35 – 5:20

(Markus vertelt:) En toen Hij (Jezus) uit het schip gegaan was, kwam Hem meteen uit de grafspelonken iemand met een onreine geest tegemoet. Hij hield in de grafspelonken verblijf en niemand kon hem binden, zelfs niet met ketenen. Hij was namelijk dikwijls met boeien en ketenen gebonden geweest, maar de ketenen waren door hem in stukken getrokken en de boeien verbrijzeld, en niemand was in staat hem in bedwang te houden. En hij was altijd, nacht en dag, op de bergen en in de grafspelonken en hij schreeuwde en sloeg zichzelf met stenen. Toen hij nu Jezus uit de verte zag, snelde hij naar Hem toe en aanbad Hem, en met luide stem schreeuwde hij: Wat heb ik met U te maken, Jezus, Zoon van God de Allerhoogste? Ik bezweer U bij God dat u mij niet pijnigt! (Want Hij had tegen hem gezegd: Onreine geest, ga uit van deze man!). (Markus 5:2-8)

Jezus komt om te redden wat verloren is. Daarom gaat Hij naar de overkant van het Meer van Galilea, naar het land van de Gadarenen - genoemd naar de stad Gadara - een niet-Joods gebied. Jezus wil een bezetene bevrijden. De overtocht verloopt niet voorspoedig. Een harde stormwind steekt op. De golven slaan over in het schip en het begint vol te lopen. Wil satan Jezus tegenhouden om Zijn werk te doen? Maar Hij bestraft de stormwind en die gaat liggen en er komt grote stilte. Zijn leerlingen zeggen tegen elkaar: 'Wie is Deze toch, dat zelfs de wind en de

zee Hem gehoorzaam zijn?’ Aan land gekomen, komt iemand met een onreine geest Jezus onmiddellijk tegemoet. Deze man woont in bergen en grafspelonken. Hij schreeuwt en slaat zichzelf met stenen uit drang om zichzelf te pijnigen en te vernietigen. Hij heeft bovenmenselijke kracht en niemand kan hem binden. Hij is een gevaar voor zichzelf en voor de omgeving. Een legioen – een Romeinse legerafdeling van zesduizend soldaten - van boze geesten woont in hem.

De bezeten man ziet Jezus al van ver. De onreine geesten in hem weten precies wie Jezus is, met wie ze te doen krijgen. De man rent naar Jezus toe en werpt zich voor Hem neer. Hij aanbidt Hem. Hij moet Jezus’ macht erkennen. Hij schreeuwt: ‘Wat heb ik met U te maken, Jezus, Zoon van de Allerhoogste God? Ik bezweer U bij God dat U mij niet pijnigt!’ Hij wil Jezus van zich afhouden en zijn gebied en zichzelf veilig stellen. Maar Jezus bevrijdt hem met Zijn machtswoord. Hij is Overwinnaar en deze man wordt Zijn getuige! Amen.

Gebed

Dank U, Heere Jezus, voor Uw opzoekende en reddende liefde; dat deze bezeten man U aanbidt. Geef ons Uw volmacht en de kracht van Uw Geest om gebonden mensen te bevrijden en ze U aanbidden. In Uw Naam en door de kracht van Uw Geest. Amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waarom en hoe aanbidt de bezetene?
2. Hoe zou deze man zo bezeten zijn geworden?
3. Wat is beschamend in deze geschiedenis?

19 AANBID GOD IN GROTE NOOD

Lezen: Mattheüs 9:14-26

(Mattheüs vertelt:) Toen Hij (Jezus) deze dingen tot hen sprak, zie, er kwam een leidinggevende, die Hem aanbad en zei: Mijn dochter is zojuist gestorven, maar kom, leg Uw hand op haar en zij zal leven. En Jezus stond op en volgde hem met Zijn discipelen... Toen Jezus in het huis van de leidinggevende kwam, en de fluitspelers en de misbaarmakende menigte zag, zei Hij tegen hen: Vertrek, want het meisje is niet gestorven, maar het slaapt. En zij lachten Hem uit. Toen de menigte weggestuurd was, ging Hij naar binnen en greep haar hand; en het meisje stond op. (Mattheüs 9:18,19,23-25)

Tijdens Jezus' onderwijs over het vasten komt Jairo ('Hij verlicht'), een leidinggevende van de synagoge in Kapernaüm (Mk.5:22; Lk.8:41), naar Hem toe. Hij werpt zich voor Jezus neer. Hij aanbidt Hem. Mattheüs gebruikt dit werkwoord, terwijl Markus en Lukas het werkwoord 'vallen aan de voeten' gebruiken. Jairo eert Jezus en Hij aanvaardt zijn aanbidding. Jairo heeft een dringend verzoek aan Jezus: 'Mijn dochter is zojuist gestorven, maar kom, leg Uw hand op haar en zij zal leven'. Volgens Markus en Lukas lag zijn dochter op sterven, toen Jairo vertrok om Jezus te zoeken. Op de terugweg kwam een dienaar hen tegen met het bericht, dat het meisje gestorven was. Mattheüs vat dit alles samen met: 'Mijn dochter is zojuist gestorven'. Jairo gelooft, want hij zegt: 'Kom, leg Uw hand op haar en zij zal leven'.

Jezus staat onmiddellijk op en gaat met hem mee. Ook Zijn leerlingen gaan mee. Hij wijst niemand af die in nood tot Hem komt. Jezus' tocht naar het huis van Jäirus wordt onderbroken door de genezing van de bloedvloeiende vrouw. Er is onderweg oponthoud - een grote beproeving voor Jäirus.

Aangekomen bij het huis, is het rouwceremonieel al in volle gang. Er zijn fluitspelers om de klaagliederen te begeleiden en veel klaagvrouwen, want het betreft een voorname familie. De begrafenis zal nog op diezelfde dag plaats vinden vanwege het warme klimaat en omdat een dode in huis een woning onrein maakt (Num.19:11-14). Jezus jaagt de rouwende menigte weg, want het gestorven meisje slaapt. Haar dood is niet definitief. Hij gaat haar opwekken. De mensen lachen Jezus uit, want ze geloven niet in Zijn macht. Jezus gaat het huis binnen, grijpt de hand van het meisje en zij staat op. Jezus is de beloofde Messias, want doden opwekken behoort tot Zijn Koninkrijk (Mt.11:3-6)! Hij overwint de dood! Amen.

Gebed

Heere Jezus, we danken U voor de opwekking van Jäirus' dochterje en voor zijn geloof en aanbidding.

We bidden U: Richt tekenen van Uw Koninkrijk op en geef ons geloof en aanbidding. Uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waarom en hoe aanbidt Jäirus?
2. Waar legt Mattheüs nadruk op?
3. Wat is het verband tussen geloof en aanbidding?

20 AANBID GOD IN VOLHARDEND GELOOF

Lezen: Mattheüs 15:21-31

(Mattheüs vertelt:) En zie, een Kananese vrouw, die uit dat gebied kwam, riep naar Hem: Heere, Zoon van David, ontferm U over mij! Mijn dochter is ernstig door een demon bezeten. Maar Hij antwoordde haar met geen woord. En Zijn discipelen kwamen naar Hem toe en vroegen Hem: Stuur haar weg, want zij roept ons na. Hij antwoordde en zei: Ik ben alleen maar gezonden naar de verloren schapen van het huis van Israël. Maar zij kwam dichterbij, knielde voor Hem neer en zei: Heere, help mij!...Toen antwoordde Jezus en zei tegen haar: O vrouw, groot is uw geloof; het zal gebeuren zoals u wilt. En haar dochter was vanaf dat moment gezond.
(Mattheüs 15:22-25,28)

Jezus' gerucht verspreidt zich tot over de grenzen van het Joodse land. Een heidense vrouw – een nakomelinge van Kanaän, de zoon van Cham en geboren in Syro-Fenicië (Mk.7:26) – hoort van Jezus en de wonderen die Hij doet. Ze heeft een dochter die in de macht van een boze geest is. Wanneer Jezus in haar omgeving komt, gaat ze naar Hem toe. Ze roept: 'Heere, Zoon van David, ontferm U over mij! Mijn dochter is ernstig door een demon bezeten'. Jezus zwijgt op haar hulpgeroep. Is Hij verwonderd over het geloof van deze niet-Joodse vrouw? Zijn leerlingen willen haar wegsturen. Ze willen niet nageroepen worden. En dan zegt Jezus: 'Ik ben alleen maar gezonden naar de verloren schapen van het huis van

Israël'. Dat is Zijn opdracht, die vóór Zijn kruis en opstanding beperkt is tot het Joodse volk (Mt.10:6). Wat een teleurstelling voor deze vrouw! Maar zij laat zich niet uit het veld slaan. Ze komt dichterbij en werpt zich voor Jezus neer en blijft zo voor Hem liggen – volgens de gebruikte werkwoordsvorm - om Hem te eren. Ze aanbidt Hem. Markus heeft hier het werkwoord 'aan de voeten vallen', maar Mattheüs gebruikt het werkwoord 'aanbidden'. Jezus aanvaardt haar aanbedding.

De vrouw zegt: 'Heere, help mij!' Jezus beproeft haar geloof opnieuw: het brood van de *Joodse kinderen* is niet voor *heidense hondjes*. Deze vrouw wil zo'n hondje zijn. Ze is tevreden met de kruimels die van de tafel vallen. Jezus zegt: 'O vrouw, groot is uw geloof; het zal gebeuren zoals u wilt'. Haar dochter wordt bevrijd en is vanaf dat moment gezond. Hier is geloofs**beproeving** en geloofs**overwinning**! Nooit kan het geloof teveel verwachten! Amen.

Gebed

Dank U, Heere Jezus, voor Uw bevrijding en voor het geloof en de aanbedding van deze heidense vrouw.

Geef ook vandaag bevrijding aan gebondenen, geloof en aanbedding. Omwille van Uw bloed, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waarom en hoe aanbidt deze vrouw?
2. Wat is het doel van geloofs**beproeving**?
3. Wat is de betekenis van deze geschiedenis voor het werk van zending en evangelisatie?

21 AANBID GOD GELOVEND IN JEZUS

Lezen: Johannes 9

(Johannes vertelt:) Jezus hoorde dat zij hem (de genezen blindgeborene) uit de synagoge geworpen hadden, en toen Hij hem gevonden had, zei Hij tegen hem: Geloofst u in de Zoon van God? Hij antwoordde en zei: Wie is Hij, Heere, zodat ik in Hem kan geloven? En Jezus zei tegen hem: Die u gezien hebt én Die met u spreekt, Die is het. En hij zei: Ik geloof, Heere! En hij aanbad Hem.
(Johannes 9:35-38)

Jezus geneest op de sabbat een blindgeboren man. De leerlingen vragen naar de oorzaak van zijn blindheid. Maar volgens Jezus zijn er geen speciale zonden in het leven van deze man en van zijn ouders. Jezus zegt: ‘Maar dit is gebeurd, opdat de werken van God in hem geopenbaard zouden worden’. Hoopvolle woorden! Jezus strijkt nu slijk en speeksel op de ogen van de blinde man en stuurt hem naar het badwater Siloam om zich daar te wassen. Hij gelooft en komt ziende terug.

Na zijn genezing stellen mensen een onderzoek in; eerst de burenen en daarna de Farizeeën. Jezus heeft volgens hen het sabbatsgebod overtreden en moet daarom een zondaar zijn. Maar de genezen man belijdt dat Jezus een Profeet is. Hij zegt: ‘Eén ding weet ik, dat ik blind was en nu zie’. De Joodse leiders werpen hem uit de synagoge, omdat hij belijdt dat Jezus de Messias is. Hij is genezen, maar wordt verbannen uit de gemeenschap. Wanneer Jezus hoort wat deze man overkomen is, zoekt Hij hem op. Hij vraagt hem: ‘Geloofst u in de Zoon van

God?’ Hij antwoordt: ‘Wie is Hij, Heere, zodat ik in Hem kan geloven?’ Dan maakt Jezus Zich aan hem bekend: ‘Die u gezien hebt én Die met u spreekt, Die is het’. En dan klinkt de heerlijke belijdenis uit zijn mond: ‘Ik geloof, Heere’. In aanbidding werpt hij zich voor Jezus neer. Zo eert hij Hem. Jezus aanvaardt deze eerbetuiging. Daarmee bevestigt Hij indirect de woorden van de blindgeborene. De genezen man erkent dat Jezus de door God Gezondene is, het Licht van de wereld (5). Bij deze genezing valt het licht op Jezus en de genezen man – zijn naam wordt niet eens genoemd - staat in Zijn schaduw. Gods genade voor hem vloeit over: genezing van zijn lichaam, redding van zijn ziel en aanbidding van Jezus! Halleluja! Amen.

Gebed

Jezus, Licht van de wereld, dank U voor de genezing van deze blindgeborene man, voor zijn geloof en aanbidding. We bidden U: Bevestig de verkondiging van het Evangelie met tekenen en wonderen tot genezing, geloof en aanbidding. Uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waarom hebben de Joodse leiders zoveel moeite met deze genezing?
2. Hoe komt deze man tot geloof?
3. Waarom en hoe aanbidt hij Jezus?

22 AANBID GOD VOOR JEZUS, ZIJN ZOON

Lezen: Mattheüs 14:13-36

(Mattheüs vertelt:) Maar meteen sprak Jezus hen (Zijn leerlingen) aan en zei: Heb goede moed, Ik ben het; wees niet bevreesd. Petrus antwoordde Hem en zei: Heere, als U het bent, geef mij dan bevel over het water naar U toe te komen. Hij zei: Kom! En Petrus klom uit het schip en liep op het water om bij Jezus te komen. Maar toen hij op de sterke wind lette, werd hij bevreesd, en toen hij begon te zinken, riep hij: Heere, red mij! Jezus stak meteen Zijn hand uit, greep hem vast en zei tegen hem: Kleingelovige, waarom hebt u getwijfeld? En toen zij in het schip geklommen waren, ging de wind liggen. Zij die in het schip waren, kwamen Hem aanbidden en zeiden: Werkelijk U bent de Zoon van God! (Mattheüs 14:27-33)

Na de wonderbare spijziging zoekt Jezus de eenzaamheid om te bidden tot Zijn Vader. Daarom dringt Hij er bij Zijn leerlingen op aan om in het schip te gaan en naar de overkant van het meer van Galilea te varen. Ze gehoorzamen. Op het meer overvalt hen een storm en Jezus komt hen tegemoet, lopend over het water. Wanneer de leerlingen Jezus zien houden ze Hem voor een spook; de verschijning van een geest uit een andere wereld. Ze schreeuwen vol angst. Maar Jezus zegt: ‘Heb goede moed, Ik ben het; wees niet bevreesd’. Petrus vraagt nu aan Jezus of hij over het water naar Hem toe mag komen. Jezus nodigt hem uit en Petrus loopt over het water naar Hem toe. Maar dan kijkt hij niet langer naar Jezus, maar naar de sterke wind. Hij wordt bang en

begint te zinken. Hij roept: ‘Heere, red mij!’ Jezus snelt Petrus te hulp, steekt Zijn hand naar hem uit, grijpt hem vast en redt hem uit het water. Hij zegt tegen hem: ‘Waarom ben je gaan twijfelen, kleingelovige?’ Petrus had op Jezus moeten blijven zien en op Hem moeten vertrouwen.

Wanneer Jezus en Petrus weer in het schip zijn, gaat de wind liggen. Jezus beschikt over wind en golven. Zijn leerlingen werpen zich in aanbidding voor Hem nee. Ze belijden: ‘Werkelijk U bent de Zoon van God!’ Zoals God Zijn macht gebruikt om mensen in nood te helpen, zo helpt Jezus, de Messias van Israël. De leerlingen zijn onder de indruk van Zijn grote macht. Daarom aanbidden ze Hem en leggen ze deze heerlijke belijdenis af! Amen.

Gebed

Dank U, Heere Jezus, voor Uw redding uit grote nood en voor de aanbidding en belijdenis van Uw leerlingen.

Red ons uit grote nood en geef dat we U aanbidden en Uw Naam belijden. Omwille van Uw offer, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat is de boodschap van deze geschiedenis?
2. Treedt Jezus hier op als God óf als mens door de kracht van de Heilige Geest?
3. Waarom en hoe aanbidden Jezus’ leerlingen?

23 AANBID GOD BIJ EEN VERZOEK AAN JEZUS

Lezen: Mattheüs 20:17-28

(Mattheüs vertelt:) Toen kwam de moeder van de zonen van Zebedeüs met haar zonen naar Hem (Jezus) toe. Zij knielde voor hem neer om Hem iets te vragen. Hij zei tegen haar: Wat wilt u? Zij zei tegen Hem: Zeg dat deze twee zonen van mij mogen zitten, de één aan Uw rechter- en de ander aan uw linkerhand in Uw Koninkrijk. Maar Jezus antwoordde en zei: U weet niet wat u vraagt: Kunt u de drinkbeker drinken die Ik drinken zal, en met de doop gedoopt worden waarmee Ik gedoopt word? Zij zeiden tegen Hem: Dat kunnen wij. En Hij zei tegen hen: Mijn drinkbeker zult u wel drinken, en met de doop waarmee Ik gedoopt word, zult u gedoopt worden; maar het zitten aan Mijn rechter- en aan Mijn linkerhand is niet aan Mij om te geven, maar het zal gegeven worden aan hen voor wie het bestemd is door Mijn Vader. (Mattheüs 20:20-23)

Na de derde aankondiging van Zijn lijden komt de moeder van de zonen van Zebedeüs – Johannes en Jakobus, Mt.4:21 – naar Jezus toe. Ze werpt zich voor Hem neer. Ze aanbidt Hem en Jezus aanvaardt die. Ze wil Jezus iets vragen. Haar verzoek is of haar twee zonen mogen zitten, de één aan Zijn rechterhand en de ander aan Zijn rechterhand in de glorie van Zijn Koninkrijk, dat ze verwachten. Gunstige plaatsen voor de helpers van de Koning. Jezus' lijdensaankondiging is tot deze moeder met haar zonen niet doorgedrongen. Ze zijn vol ver-

wachting van Zijn heerlijkheid en ze verlangen naar de beste plaatsen dichtbij Jezus, de Koning. Dit verzoek spreekt van liefde en hoop, maar niet van geloof in Jezus' woorden. *Gebrek aan geloof* komen we vaker tegen in de geschiedenis van Jezus' lijden en opstanding. Jezus wijst deze moeder met haar zonen terecht. Ze beseft niet wat ze vraagt. Zij kunnen Jezus' lijdensbeker niet drinken en Zijn bloeddooop niet ondergaan, al zullen ze daarin wel delen als Zijn leerlingen. Ook bij hen zal het gaan door lijden tot heerlijkheid in de navolging van Jezus. Het toewijzen van de ereplaatsen in Zijn Koninkrijk daarover beschikt niet Jezus, maar Zijn Vader. Jezus is nederig tegenover Hem. Wat een voorbeeld voor deze moeder en haar zonen én voor ons! Jezus is niet gekomen om *gediend te worden*, maar om te *dienen* en Zijn ziel te geven tot een losprijs voor velen. Hij is krachtbron en voorbeeld voor ons om nederig te zijn zoals Hij! Amen.

Gebed

Hemelse Vader, dank U dat deze moeder met haar zonen naar Jezus gaat en Hem aanbidt.

Geef dat wij met onze kinderen naar Jezus gaan en Hem aanbidden. Om Jezus' wil, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waarom en hoe aanbidt deze moeder Jezus?
2. Wat blijkt uit haar vraag?
3. Welk verschil is er tussen Jezus' lijden en sterven en dat van Zijn leerlingen?

24 AANBID GOD VOOR JEZUS' HEMELVAART

Lezen: Lukas 24:36-53

(Lukas vertelt:) Hij (Jezus) leidde hen (Zijn leerlingen) naar buiten tot bij Bethanië. En Hij hief Zijn handen op en zegende hen. En het geschiedde, terwijl Hij hen zegende, dat Hij Zich van hen verwijderde. En Hij werd opgenomen in de hemel. En zij aanbaden Hem en keerden terug naar Jeruzalem met grote blijdschap. En zij waren voortdurend in de tempel, terwijl ze God loofden en dankten. Amen. (Lukas 24:50-53)

Jezus' hemelvaart is de afsluiting van en het hoogtepunt in Zijn verschijningen na Zijn opstanding uit de dood. Tijdens de laatste ontmoeting met Zijn leerlingen leidt Hij hen de stad Jeruzalem uit naar de afslag van de weg die naar Bethanië gaat. Als de grote Hogepriester zegent Hij nu Zijn leerlingen. Zijn woorden - gevuld met Gods gunst en bescherming - zijn krachtig. *Priester Zacharias* – aan het begin van Lukas' Evangeliebeschrijving – kan het volk niet zegenen (1:22), maar Jezus als *Hogepriester* zegent Zijn leerlingen en in hen Zijn hele Gemeente.

Terwijl Jezus hen zegent, verwijderd Hij Zich van hen en neemt Zijn Vader Hem op in Zijn hemelse heerlijkheid. Het grote voorrecht van Henoch (Gen.5:24) en Elia (2 Kon.2:11) valt ook Jezus te beurt. Zo komt Hij thuis bij Zijn Vader, bij de heilige engelen en bij de geesten van de volmaakt rechtvaardigen. Wat een vreugde voor de Vader om Zijn gehoorzame Zoon terug te ontvangen! Wat een vreugde voor de Zoon om weer bij de Vader thuis te zijn! Het is feest in de hemel én op aarde! Wat

doen Jezus' leerlingen? Zij werpen zich in aanbidding voor Hem neer. Hun Meester ontvangt zo grote eer! Zegenend heeft Hij afscheid van hen genomen. Hij is hun grote Priester-Koning! Onvergetelijk! Ze gaan terug naar Jeruzalem, gehoorzaam aan Jezus' opdracht. Ze zijn niet verdrietig over Jezus' vertrek, maar vol vreugde. Twee engelen hebben hen verzekerd dat Jezus terugkomt zoals Hij naar de hemel is gevaren én ze mogen de beloofde Trooster verwachten. Ze gaan terug naar de tempel waar de komst van Jezus' wegbereider, Johannes de Doper, is aangekondigd (1:5-25). Het begin en het einde van het Evangelie naar Lukas worden met elkaar verbonden. De leerlingen beantwoorden Jezus' zegen en verhoging met lofprijzing en dankzegging in de tempel. Wat een getuigenis voor de tempelgangers én voor ons! Amen.

Gebed

Dank U, Vader in de hemel, voor Jezus' zegen en hemelvaart en voor de aanbidding, lofprijzing en dankzegging van Zijn leerlingen.

Geef dat wij Hem aanbidden, loven en danken. Uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waarom en hoe aanbidden Jezus' leerlingen?
2. Waarom neemt de tempel zo'n grote plaats in?
3. Hoe komen wij tot aanbidding, lofprijzing en dankzegging?

25 AANBID GOD ALS VADER

Lezen: Handelingen 24

(Lukas vertelt:) Maar Paulus antwoordde, nadat de stadhouder (Felix) hem een wenk had gegeven dat hij kon spreken: Omdat ik weet dat u al vele jaren rechter over dit volk bent, verdedig ik mijn zaak met des te meer vertrouwen. U kunt immers weten dat het niet meer dan twaalf dagen geleden is sinds ik naar Jeruzalem ging om te aanbidden. En zij hebben mij niet aangetroffen in de tempel, in gesprek met iemand of bezig met her veroorzaken van een samensholing, niet in de synagogen en ook niet in de stad, en zij kunnen ook niets bewijzen van datgene waarvan zij mij nu beschuldigen. (Handelingen 24:10-13)

(Paulus schrijft aan Christus' gemeente in Efeze:) Om deze reden buig ik mijn knieën voor de Vader van onze Heere Jezus Christus, naar Wie elk geslacht in de hemelen en op de aarde genoemd wordt, opdat Hij u geeft... Hem (God de Vader) nu Die bij machte is te doen ver boven alles wat wij bidden of denken, overeenkomstig de kracht die in ons werkzaam is - aan Hem de heerlijkheid in de gemeente, door Christus Jezus, in alle geslachten, tot in alle eeuwigheid. Amen. (Efeziërs 3:14-16,20,21)

De apostel Paulus staat terecht voor de Romeinse stadhouder Felix. Hij wordt beschuldigd van oproer en tempelontheiliging. Paulus krijgt gelegenheid om zichzelf te verdedigen. Hij zegt dat hij twaalf dagen gele-

den naar Jeruzalem is gekomen om daar de HEERE te aanbidden in de tempel tijdens het Pinksterfeest (Hand.20:16). Hij wil ook liefdegaven brengen aan zijn volk en offeren in verband met de reiniging en de afgelegde gelofte van vier mannen (Hand.21:22-24). Gereinigd is Paulus de tempel binnengegaan. Hij heeft die niet ontheilgd. Alles is ordelijk en rustig verlopen. Paulus heeft zich in aanbidding voor de HEERE neergelegd om Hem te eren en te danken. De tempel is voor hem nog altijd de plaats van aanbidding. Hij weet zich verbonden met zijn eigen Joodse volk. Hij is trouw aan de God van Israël en Zijn volk. Paulus aanbidt God ook in zijn brieven. Daarin komen momenten van aanbidding voor. Zijn gebed van voorbede in Efeziërs 3 begint en eindigt met aanbidding: Aan God de Vader - de heerlijkheid: de stralende glans van Zijn tegenwoordigheid, in Christus' Gemeente op aarde, in alle geslachten, tot in alle eeuwigheid! Laten we daarmee instemmen en daarop 'amen' zeggen. Amen.

Gebed

HEERE, God van Israël, we danken U voor Paulus' aanbidding van U in de tempel en in zijn brieven. We bidden U om U te aanbidden in de erediensten en op andere momenten. Om Jezus' wil, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waarom en hoe aanbidt Paulus?
2. Wie zijn ook naar de tempel gekomen om te aanbidden (Joh.12; Hand.8)?
3. Waar aanbidt Paulus nog meer in zijn brieven?

26 AANBID GOD MET DE OUDERLINGEN

Lezen: Openbaring 4

(Johannes vertelt:) ...Ze (de vier dieren) hadden geen rust en zeiden dag en nacht: Heilig, heilig, heilig is de Heere God, de Almachtige, Die was, Die is en Die komt! En telkens wanneer de dieren heerlijkheid, eer en dank brachten aan Hem Die op de troon zat en Die leeft in alle eeuwigheid, wierpen de vierentwintig ouderlingen zich neer voor Hem Die op de troon zat, aanbaden Hem Die leeft in alle eeuwigheid, wierpen hun kronen neer vóór de troon en zeiden: U bent het waard, Heere, te ontvangen de heerlijkheid, de eer en de kracht, want U hebt alle dingen geschapen, en door Uw wil bestaan zij en zijn ze geschapen. (Openbaring 4:8-11)

De apostel Johannes - om zijn geloof verbannen op het eiland Patmos – ziet in een visioen God op Zijn hemelse troon. Hij is niet in staat om Gods heerlijkheid te beschrijven. Hij zoekt naar beelden. De glanzende witte en rode edelstenen – jaspis en sardius – vormen het licht dat afstraalt van Zijn verschijning. Er is een regenboog rond de troon met de kleur van een smaragd: een groene of kleurloze edelsteen die als een prisma het hemelse licht maakt tot de kleuren van de regenboog. Deze is een teken van Gods verbond met de mensen, van Zijn trouw aan een zondige wereld (Gen.9:11-17).

De troon van God staat in het middelpunt. Daar omheen staan vierentwintig tronen met daarop oudsten of ouderlingen. Ze dragen witte kleren en gouden kronen op hun hoofd. Ze zijn de vertegenwoordigers van Gods ene

ene volk in heerlijkheid; van het oude verbond: twaalf stammen van Israël én van het nieuwe verbond: twaalf apostelen van Christus' Gemeente uit Israël en de volken. Hun witte kleren wijzen op reinheid en heerlijkheid, hun tronen en kronen op koninklijke waardigheid en het goud op kostbaarheid. Om de troon staan ook nog vier 'levende wezens' waarvan er drie op dieren lijken. Ze zijn engelvorsten die evenals de engelen in Jesaja 6 voortdurend roepen: 'Heilig, heilig, heilig is de Heere God'. Telkens wanneer ze God loven en danken vallen de ouderlingen voor Hem neer, aanbidden ze Hem en werpen hun kronen voor Hem neer. Zij erkennen Hem als Koning. Hij is het waard hun kroon te dragen. Dat belijden ze: 'U bent het waard, Heere, te ontvangen de heerlijkheid, de eer en de kracht, want U hebt alle dingen geschapen, en door Uw wil bestaan zij en zijn zij geschapen'. Zij loven en aanbidden God als de Schepper van hemel en aarde. Laten we met hen meedoen! Amen.

Gebed

Grote God, we danken U voor de lofprijzing en aanbidding van de ouderlingen in heerlijkheid.

Geef dat we nu al mogen aanbidden als Schepper en Onderhouder van al wat leeft. In Jezus' Naam, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat is de boodschap van dit visioen?
2. Ken je een andere uitleg van de ouderlingen?
3. Waarom en hoe aanbidden de ouderlingen?

27 AANBID GOD IN HET PERSOONLIJKE LEVEN

Lezen: Genesis 24

Toen knielde die man (de dienaar van Abraham) en boog zich voor de HEERE neer. Hij zei: Geloofd zij de HEERE, de God van mijn heer Abraham, Die mijn heer Zijn goedertierenheid en Zijn trouw niet onthouden heeft. Wat mij aangaat, de HEERE heeft mij op deze weg geleid naar het huis van de broeders van mijn heer... Ik knielde en boog mij neer voor de HEERE; ik loofde de HEERE, de God van mijn heer Abraham, Die mij op de goede weg geleid had om voor zijn zoon de dochter van de broeder van mijn heer tot vrouw te nemen... En het gebeurde, toen de dienaar van Abraham hun woorden (van broer Laban en vader Bethuël) hoorde, dat hij zich ter aarde neerboog voor de HEERE. (Genesis 24:26,27,48,52)

Na de Bijbelse voorbeelden van aanbidding is het goed om Zijn licht te laten schijnen over de relaties waarin we in het leven staan. Aanbidding is allereerst nodig in ons persoonlijke leven in alle levensfasen én in alle levensomstandigheden. Het leven van Abrahams dienaar – zeer waarschijnlijk Eliëzer – laat dat zien. In opdracht van zijn heer moet hij een vrouw voor Izak gaan zoeken in zijn familiekring. Abraham geeft hem Gods zegen mee. Wat een liefde en zorg van Abraham voor zijn zoon én voor zijn dienaar! Wanneer Eliëzer in de stad van Nahor aankomt, gaat hij eerst bij de waterput bidden om Gods leiding en vraagt hij om een teken: ‘Laat het zo zijn dat het meisje tegen wie ik zeg: Laat toch de kruik van

uw schouder zakken, zodat ik kan drinken en dat zal zeggen: Drink, en ik zal ook uw kamelen te drinken geven, dat zij het meisje is dat U voor Uw dienaar Izak bestemd hebt'. Voordat Eliëzer klaar is met bidden, komt Rebekka er aan en vervult het teken. Stil kijkt hij toe om te zien of de HEERE zijn weg voorspoedig maakt. Wanneer de kamelen genoeg gedronken hebben, geeft hij Rebekka geschenken en informeert hij wie ze is en of hij in haar ouderlijk huis kan overnachten. Rebekka blijkt een achternicht van Izak te zijn. Het is mogelijk om bij haar thuis te overnachten. Eliëzer werpt zich nu in aanbidding voor de HEERE neer en looft Hem. Later vertelt hij hierover in de familiekring. Wanneer broer Laban en vader Bethuël met het huwelijk instemmen, aanbidt hij opnieuw. Gods wonderlijke wegen leiden tot aanbidding en lofprijzing, toen en vandaag! Ook bij jou? Amen.

Gebed

God van Abraham, Izak en Jakob, dank U voor het gebed, de gebedsverhoring en de aanbidding van Eliëzer. Geef ons een biddend leven en leer ons U te aanbidden. Om Jezus' wil, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat is de boodschap van deze geschiedenis?
2. Waarom en hoe aanbidt Eliëzer?
3. Hoe verhouden aanbidding en lofprijzing zich?

28 AANBID GOD IN HET GEZIN

Lezen: 1 Samuël 1

Deze man (Elkana) ging van jaar tot jaar zijn stad uit om zich in Silo voor de HEERE van de legermachten neer te buigen en offers te brengen... Wanneer de dag kwam dat Elkana een offer bracht, gaf hij delen van het vlees aan Peninna, zijn vrouw, en aan al haar zonen en haar dochters. Maar aan Hanna gaf hij een speciaal deel, want hij had Hanna lief; maar de HEERE had haar baarmoeder toegesloten... Zij stonden 's morgens vroeg op, bogen zich neer voor het aangezicht van de HEERE, keerden terug en kwamen aan bij hun huis in Rama... Die man Elkana ging met zijn hele gezin op weg om de HEERE het jaarlijkse offer en ook zijn gelofteoffer te brengen. Hanna ging echter niet mee, maar zei tegen haar man: Als de jongen (Samuël) van de borst af is, zal ik hem brengen, zodat hij voor het aangezicht van de HEERE verschijnt en daar voor eeuwig blijft.

(1 Samuël 1:3-5,19,21,22)

In Ramathaim-Zofim – in het gebied van de stam van Benjamin – woont het gezin van Elkana, een Leviet (1 Kron.6:33,34). Hij heeft twee vrouwen Hanna en Peninna. De eerste heeft geen kinderen, de tweede wel. Jaarlijks gaat Elkana met zijn gezin naar de tabernakel in Silo ter gelegenheid van één van de feesten. Hij gaat om de HEERE van de legermachten te aanbidden (letterlijk: zich neer te werpen). Zo betoont hij zijn eerbied voor en zijn onderdanigheid aan God. Daarnaast brengt hij offers

waaraan een maaltijd verbonden is. De offeraar met zijn familie en andere genodigden nemen daaraan deel. Zo hebben ze gemeenschap met de HEERE en met elkaar. Wat een mooie gewoonte om met je gezin naar het huis van de HEERE te gaan! Waar kun je beter naar toe gaan? Maar, terwijl Elkana offers brengt, treitert Peninna Hanna, omdat ze geen kinderen heeft. Dit doet Hanna veel pijn. Ze moet huilen en kan niet eten. Elkana probeert haar te troosten, maar Hanna gaat naar de tabernakel om haar hart voor de HEERE uit te storten. Ze legt een gelofte af: Wanneer ze een zoon krijgt, is die bestemd voor de HEERE. De hogepriester zegent Hanna en dit geeft haar hoop. De volgende morgen staat het gezin vroeg op, aanbidt opnieuw de HEERE en gaat terug naar huis. Een jaar later wordt Samuël geboren. In het gezin van Elkana neemt aanbidding een grote plaats in. Daarin is hij een voorbeeld. 'Jong geleerd is oud gedaan'. Amen.

Gebed

HEERE, we danken U voor de aanbidding van Elkana en zijn gezin in Silo.

We bidden U voor alle ouders dat ze met hun kinderen U aanbidden. In Jezus' Naam, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waaron en hoe aanbidt dit gezin?
2. Hoe wordt deze aanbidding ontheiligd?
3. Wat kunnen we van Hanna leren?

29 AANBID GOD IN ZIJN GEMEENTE

Lezen: 1 Korinthiërs 14:1-25

(Paulus schrijft aan Christus' gemeente in Korinthe:) Als nu de hele gemeente samen zou komen, en allen spraken in andere talen, en er kwamen niet-ingewijden of ongelovigen binnen, zouden zij dan niet zeggen dat u buiten zinnen bent? Maar als allen zouden profeteren en er kwam een ongelovige of niet-ingewijde binnen, dan zou die door allen overtuigd en door allen beoordeeld worden. En zo worden de verborgen dingen van zijn hart openbaar, en zo zal hij zich met het gezicht ter aarde werpen en God aanbidden en verkondigen dat God werkelijk in uw midden is. (1 Korinthiërs 14:23-25).

De apostel Paulus schrijft in dit hoofdstuk over twee gaven van de Heilige Geest: profetie en klanktaal en over hun gebruik in de samenkomsten van Christus' Gemeente. Profetieën zijn verstaanbaar, omdat ze in gewone taal worden uitgesproken. Maar klanktaal is zonder uitleg niet verstaanbaar. Klanktaal is een teken voor de ongelovigen. Ze weten niet wat ze hiervan moeten denken. Ze staan hier buiten. Profetie daarentegen is een teken voor de gelovigen; een teken van de levende en sprekende God Die woont en werkt in Christus' Gemeente. Hij spreekt Zijn 'nú woord' in een bepaalde situatie.

Stel nu – schrijft Paulus – dat de hele gemeente samenkomt en dat allen in klanktaal spreken en er komen niet-ingewijden of ongelovigen - buitenstaanders - binnen, wat voor indruk krijgen die mensen? Zullen

ze niet zeggen, die mensen zijn niet bij hun verstand?
Maar stel dat de hele gemeente profeteert: woorden van God over het leven van zo'n buitenstaander uitspreekt en dat hij daardoor overtuigd en beoordeeld wordt? Hij ervaart dat verborgen dingen van zijn hart worden uitgesproken; dingen die niemand anders weet dan hijzelf en God. Wanneer dit gebeurt dan zal zo'n buitenstaander zich met zijn gezicht op de grond werpen, God aanbidden en verkondigen dat God werkelijk aanwezig is. Hij heeft een ontmoeting met de levende en sprekende God. Wat een heerlijke uitwerking!

In de samenkomst van Christus' Gemeente behoren de lofprijzing en de aanbedding van God een grote plaats in te nemen. De Gemeente komt allereerst samen voor Hem, om Hem te eren en te dienen. In het klimaat van lofprijzing en aanbedding komen alle onderdelen van de eredienst tot hun recht. God zegt: 'Wie dank offert, zal Mij eren; wie de rechte weg gaat, zal Ik Mijn heil doen zien' (Ps.50:23)! Amen.

Gebed

Heere Jezus, dank U voor de gaven van Uw Geest en voor de aanbedding door deze gaven.

Geef aan Uw Gemeente Uw gaven om U te aanbidden, voor haar opbouw en uitbreiding. Uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waarom en hoe aanbidt deze buitenstaander?
2. Hoe kunnen de gaven van de Geest in de erediensten gebruikt worden?
3. Verlang je naar profetie?

30 AANBID GOD IN DE SAMENLEVING

Lezen: Daniël 2

Toen wierp koning Nebukadnezar zich met het gezicht ter aarde en hij aanbad Daniël. En hij beval dat men hem een offergave en aangenaam reukwerk zou brengen. De koning antwoordde Daniël en zei: Waarlijk, uw God is de God der goden en de Heere der koningen. Hij openbaart verborgenheden, zodat u deze verborgenheid kon openbaren. Toen bevorderde de koning Daniël. Hij gaf hem vele grote geschenken en stelde hem aan als heerser over heel het gewest Babel en als hoofd van alle machthebbers over alle wijzen van Babel. Omdat Daniël de koning daarom verzocht, stelde hij Sadrach, Mesach en Abed-Nego aan over het bestuur van het gewest Babel. Daniël bleef echter in de poort van de koning. (Daniël 2:46-49)

Nebukadnezar, de koning van Babel, heeft een droom. Hij roept alle wijzen van zijn rijk bij elkaar om de droom en zijn uitleg aan hem bekend te maken. Ze kunnen dat niet en de koning heeft plannen om ze te doden. Ook Daniël en zijn vrienden worden gezocht om gedood te worden. Daniël vraagt om uitstel en gaat met zijn vrienden bidden. De HEERE maakt aan Daniël de droom met zijn uitleg bekend. Koning Nebukadnezar heeft in zijn droom een groot beeld gezien bestaande uit verschillende metalen, die koninkrijken uitbeelden. Het beeld gaat te gronde door een steen ‘niet door mensenhanden uit de berg afgehouden’: de komst van het Koninkrijk van God.

Daniël besluit zijn uitleg met: ‘De grote God heeft de koning laten weten wat er hierna geschieden zal. De droom is waar en de uitleg ervan betrouwbaar’. Nebukadnezar is zo onder de indruk, dat hij zich met zijn gezicht op de grond werpt en Daniël eer bewijst. Hij laat een geschenk – hetzelfde woord als in Gen.43:11 - en reukwerk brengen dat voor verfrissing in huizen gebruikt werd. Het is niet nodig om hier aan Goddelijke eer te denken, maar aan koninklijke hulde zoals koning Belsazar die later ook aan Daniël bewijst (5:29). Nebukadnezar aanbidt de HEERE, de God van Israël: ‘Waarlijk, uw God is de God der goden en de Heere der koningen. Hij openbaart verborgenheden, zodat u deze verborgenheid kon openbaren’. Hij geeft niet Daniël, maar God de eer! Aanbidding door een heidense wereldheerser! Een voorbeeld voor koningen en presidenten, voor regeringspersonen, lokaal en provinciaal, nationaal en internationaal, ja voor ons allen! Amen.

Gebed

Heere der heren en Koning der koningen, we danken U voor Uw aanbidding door koning Nebukadnezar.

We bidden U: Geef dat alle regeringspersonen dat zullen doen. In Jezus' Naam, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waarom en hoe aanbidt Nebukadnezar?
2. Weet je voorbeelden van aanbidding van God in de samenleving?
3. Wat doet satan in de samenleving (Dan.3, Openb.13)?

30 AANBID GOD IN ZIJN KONINKRIJK

Lezen: Psalm 22:23-32

(David zingt:) Alle einden der aarde zullen eraan denken en zich tot de HEERE bekeren: alle geslachten van de heidenvolken zullen zich voor Uw aangezicht neerbuigen. Want het Koningschap is van de HEERE, Hij heerst over de heidenvolken. Alle groten der aarde zullen eten en zich neerbuigen. Allen die in het stof neerdalen en hun ziel niet in het leven kunnen behouden, zullen voor Zijn aangezicht neerbukken'. (Psalm 22:28-30)

(Johannes vertelt:) En alle engelen stonden rondom de troon, de ouderlingen en de vier dieren. Zij wierpen zich voor de troon neer met hun gezicht ter aarde en aanbaden God, en zeiden: Amen. De lofprijzing, de heerlijkheid, de wijsheid, de dankzegging, de eer, de kracht en de sterkte is aan onze God tot in alle eeuwigheid. Amen. (Openbaring 7:11,12).

Na bevrijding uit grote nood dankt en looft David de HEERE, zijn God. Hij profeteert over de komst van het Koninkrijk van God door zijn grote Zoon Jezus, de Messias van Israël: het Koninkrijk van vrede en gerechtigheid. Alle geslachten van de heidenvolken zullen de HEERE, de God van Israël, aanbidden en Hem als Koning erkennen. Alle welgestelden van de aarde zullen dat doen, maar ook allen die dreigen te sterven – de armen en de zwakken – zullen de HEERE aanbidden. Door de zending is deze profetie in vervulling gegaan,

gaat die in vervulling wordt die eenmaal volledig vervuld. De overwinnaars in Openbaring 15 herhalen en bevestigen deze profetie (3,4). Wat een perspectief! Laten we vurig bidden: ‘Uw Koninkrijk kome’!

Johannes op Patmos ziet in een visioen ‘een grote menigte die niemand tellen kan’ in de hemelse heerlijkheid van God. Ze staan voor de troon en voor het Lam, bekleed met witte gewaden en palmtakken in hun hand. Ze roepen luid: ‘De zaligheid is van onze God, Die op de troon zit en van het Lam!’ De engelen rondom de troon, de ouderlingen en de vier dieren beantwoorden hun proclamatie. Ze werpen zich voor de troon neer met hun gezicht op de grond en aanbidden God met de woorden: ‘Amen. De lofprijzing, de heerlijkheid, de wijsheid, de dankzegging, de eer, de kracht en de sterkte is aan onze God tot in alle eeuwigheid. Amen’. Laten we hun voorbeeld volgen! ‘En gij, mijn ziel, loof gij Hem bovenal’ (Ps.103:11; berijming 1773)! Amen.

Gebed

Drieënige God, we danken U voor Uw aanbedding op aarde en voor Uw troon in de hemel.

We bidden U om te mogen meedoen, nu en straks. Om Jezus’ wil, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waarom en hoe aanbidden de volken op aarde én de grote menigte voor de troon?
2. Ken je meer profetieën over aanbedding door de volken (zie Jes.66; Zef.2; Zach.14)?
3. Verlang je naar de komst van Gods Koninkrijk?

LIED

Ere zij aan God, de Vader,
ere zij aan God, de Zoon,
eer de Heilige Geest, de Trooster,
de Drie-eenge in Zijn troon.
Halleluja, halleluja,
de Drie-eenge in Zijn troon!

Ere zij aan Hem, Wiens liefde
ons van alle smet bevrijdt,
eer zij Hem Die ons gekroond heeft,
koningen in heerlijkheid.
Halleluja, halleluja,
ere zij het Lam gewijd.

Ere zij de Heer der engelen,
ere zij de Heer der kerk,
ere aan de Heer der volken;
aard' en hemel looft Uw werk!
Halleluja, halleluja,
looft de Koning, heel Zijn kerk!

Halleluja, lof, aanbidding
brengen engelen U ter eer,
heerlijkheid en kracht en machten
legt Uw schepping voor U neer.
Halleluja, halleluja,
Lof zij U, der heren Heer! Horatius Bonar (1808-1889)

*Liedboek voor de kerken, 's-Gravenhage/Leeuwarden,
1973, no.255.*

GEBED

Drieënige God, Vader, Zoon en Heilige Geest, wij aanbidden U, vol eerbied en diep ontzag, voor wie U bent in Uw liefde en in Uw genade, in Uw rechtvaardigheid en barmhartigheid, in al Uw heerlijke volmaaktheden.

We danken U

voor Jezus, onze biddende en dankende Hogepriester, Die U aanbidt, ook in onze plaats;

voor Uw Heilige Geest als de Geest van aanbidding, Die in ons woont; en

voor Christus' Gemeente die de aanbidding gaande houdt en ons meeneemt in haar aanbidding van U.

We bidden U

om de vervulling met Uw Heilige Geest als de Geest van aanbidding;

om vergeving voor ons gebrek aan aanbidding en voor onze onvolmaaktheid in aanbidding; en

om vernieuwing en volharding in aanbidding.

In Jezus' Naam, door de kracht van Uw Heilige Geest, amen.

LITERATUUR

- Block, D.I., *For the Glory of God. Recovering a Biblical Theology of Worship*, Grand Rapids, 2014.
- Cornwall, J. *Aanbidding*. Het antwoord van de gelovigen, Hoornaar, 1995.
- Costa, T., *Worship and the Risen Jesus in the Pauline Letters*, Bern, 2013.
- Goll, J.W., *The lost art of pure worship*, 2012.
- Hayford, J., *Worship His Majesty*, Ventura, 2000.
- Hettinga, S., 'Opdat elke knie zich zal buigen...' Aanbidding in Bijbel en kerk, Ede, 2012 (niet-publiceerde scriptie).
- Johnson, T.L., *Worshipping with Calvin: recovering the historic ministry and worship of Reformed Protestantism*, Darlington, 2014.
- Kendall, R.T., *Worshipping God*, Londen, 1989.
- Koops, R., *Een kerk vol aanbidding*, Heerenveen, 2010.
- Medema, H.P., *Heerlijke verkwisting*. De rijkdom en reikwijdte van aanbidding, Vaassen, 2006.
- Nee, W., *Worship God*, New York, 1990.
- Petersen, D.G., *Engaging with God: a biblical theology of worship*, Downers Grove, 2002.
- Prince, D., *Dankzegging, lofprijzing en aanbidding*, Heemskerk, 1995.
- Roscam Abbing, P.J., *Aanbidding*, 's-Gravenhage, 1958.
- Ruis, D., *Aanbidding waar God naar zoekt*, Amersfoort, 2005.
- Smith, M.W., *Aanbidding*, Vaassen, 2003.
- Sorge, B., *Ontdekkingsstocht naar aanbidding*, Meppel, 2003.

Tozer, A.W., *Worship*. The missing jewel, Harrisburg, n.d.

Idem, *Worship and Entertainment*, Camp Hill, 1997.

Tverberg, L., Okkema, B., *Listening to the language of the Bible*. Hearing ik through Jesus' ears, Holland, 2004, 21,22 (*Avad* – Work and Worship).

Versteeg, J.P., *Het gebed volgens het Nieuwe Testament*, Amsterdam, 1976, 46-50.

Witt, M., *Een leven van aanbidding*, Putten, 2003.

BIJLAGE 1: DE WARE AANBIDDING VAN GOD, door R.A. Torrey (1856-1928)

Wat is aanbidding?

Het volk (Israël in Egypte) nu geloofde. Toen zij hoorden dat de HEERE naar de Israëlieten omgezien had en dat Hij hun onderdrukking gezien had, knielden zij en bogen zij zich neer (aanbaden SV). (Exodus 4:31)

Toen alle Israëlieten het vuur en de heerlijkheid van de HEERE over het huis (de tempel) zagen neerkomen, knielden zij met hun aangezichten ter aarde, op de vloer, bogen zich neer (aanbaden SV) en loofden de HEERE dat Hij goed is, want Zijn goedertierenheid is voor eeuwig. (2 Kronieken 7:3)

Toen boog Josafat zich met het gezicht ter aarde en heel Juda en de inwoners van Jeruzalem vielen voor het aangezicht van de HEERE neer en bogen zich neer (aanbiddende SV) voor de HEERE. (2 Kronieken 20:18)

En Ezra loofde de HEERE, de grote God, en heel het volk antwoordde, onder het opheffen van hun handen: Amen! Zij knielden en bogen zich neer (aanbaden SV) voor de HEERE met het gezicht ter aarde. (Nehemia 8:7)

Aanbidding is het buigen van de ziel in aanbiddende overdenking (adoring contemplation) voor het voorwerp dat aangebeden wordt. God aanbidden is buigen voor Hem in aanbiddende overdenking van Hem.

Het woord ‘aanbidding’ wordt gewoonlijk heel onnauwkeurig en onbijbels gebruikt, bijvoorbeeld we spreken over de hele eredienst op zondag, zowel over die van ’s morgens als van ’s avonds, als ‘publieke aanbidding’ (public worship), maar een groot gedeelte ervan is geen aanbidding. De Schriftlezing en de prediking zijn geen aanbidding. Ze kunnen daartoe leiden, maar in zichzelf zijn ze geen aanbidding. Naar een preek luisteren is geen aanbidding. Bidden is geen aanbidding. Het kan en behoort gepaard te gaan met aanbidding, maar het is geen aanbidding. Het zingen is niet noodzakelijk noch in het algemeen aanbidden. Er zijn gezangen, die, verstandig en in de geest gezongen, aanbidding kunnen zijn, maar er zijn er vandaag betrekkelijk weinig in de kerkgezangen. (in de tijd van Torrey, 19^e eeuw. MDG). Aanbidding is een duidelijk omschreven daad van een persoon, die in de Bijbel heel nauwkeurig omschreven wordt. Aanbidding is, zoals gezegd is, de ziel die voor God buigt in aanbiddende overdenking van Hem. De stam van het Hebreeuwse woord dat met ‘aanbidding’ vertaald wordt in het Oude Testament betekent ‘neerbuigen’. Er is gezegd: ‘In het gebed worden we in beslag genomen door onze noden, in dankzegging door onze zegeningen en in aanbidding door God zelf’.

Wie aanbidden we?

Toen zei Jezus tegen hem (de duivel): Ga weg, satan, want er staat geschreven: De Heere, uw God, zult u aanbidden en Hem alleen dienen. (Mattheüs 4:10)

We behoren de HEERE, onze God te aanbidden en Hem alleen. We kunnen mensen bewonderen, maar we moeten God alleen aanbidden. Noch een heilige noch een engel behoort aangebeden te worden.

En het gebeurde, toen Petrus naar binnen ging, dat Cornelius hem tegemoet kwam, aan zijn voeten viel en hem aanbad. Maar Petrus richtte hem op en zei: Sta op, ik ben zelf ook maar een mens. (Handelingen 10:26,27)

En ik, Johannes, ben het die deze dingen gezien en gehoord heb. En toen ik ze gehoord en gezien had, viel ik neer om te aanbidden voor de voeten van de engel die mij deze dingen liet zien. En hij zei tegen mij: Pas op dat u dat niet doet! Want ik ben een mededienstknecht van u en van uw broeders, de profeten, en van hen die de woorden van dit boek in acht nemen. Aanbid God. (Openbaring 22:8,9)

We behoren de Vader én Jezus Christus te aanbidden. Hoe verzoenen we het aanbidden van Jezus Christus met Zijn woorden: *De HEERE, uw God, zult u aanbidden en Hem alleen dienen (Mattheüs 4:10)?*

En Thomas antwoordde en zei tegen Hem: Mijn Heere en mijn God! (Johannes 20:28). Jezus Christus is de Heere, onze God.

En wanneer Hij (God) vervolgens de Eerstgeborene in de wereld brengt, zegt Hij: En laten alle engelen van God Hem aanbidden. (Hebreeën 1:6)

God en Christus aanbidden wordt ons bevolen. We zijn aanbedding aan God verschuldigd. Hij heeft er recht op. We zijn mensen liefde schuldig, ouders gehoorzaamheid en God aanbedding. Het is onze eerste plicht jegens Hem. Hij is de Alheilige, de Alwijze en de Almachtige, de Oneindige, de Volmaakte en onze rechte houding tegenover Hem is dat we voor Hem buigen of ons voor Hem neerwerpen in aanbeddende overdenking van Zijn oneindige beminnelijkheid en heerlijkheid, van Zijn volmaaktheden, van Hemzelf.

Als we God niet aanbidden beroven we Hem van waar Hij recht op heeft. Het is niet voldoende dat we Hem gehoorzamen, dat we tot Hem bidden, dat we Hem danken, dat we Hem zoeken te dienen en Zijn wil doen. We moeten Hem aanbidden.

Heb je ooit God aanbeden? Hoeveel tijd besteed je dagelijks aan het aanbedden van Hem – in zuivere en eenvoudige aanbedding, in het buigen voor Hem in stilte en in aanbeddende overdenking van Hemzelf?

Maar de tijd komt en is nu dat de ware aanbedders de Vader zullen aanbedden in geest en waarheid, want de Vader zoekt wie Hem zo aanbedden. (Johannes 4:23)

God zoekt ware aanbedders. Het ene ding, dat God boven alles van de mens verlangt, is aanbedding. God verlangt gehoorzaamheid van de mens. Hij verlangt het dienen van Hem, gebed, lofprijzing en dankzegging, maar Zijn hoogste verlangen is aanbedding. Hij *zoekt* aanbedders.

Er is gezegd: ‘We zijn gered om God te dienen’. Dit is waar, maar nog meer waar is: We zijn gered om God te aanbidden. Het hele verlossingswerk vindt zijn hoogtepunt en zijn voltooiing in een gemeenschap van mannen en vrouwen, die er is en geschikt is om God te aanbidden.

En zij (een grote menigte vóór de troon van God en vóór het Lam) riepen met een luide stem: De zaligheid is van onze God, Die op de troon zit en van het Lam. En alle engelen stonden rondom de troon, de ouderlingen en de vier dieren. Zij wierpen zich vóór de troon neer met hun gezicht ter aarde en aanbadten God...Dezen, die bekleed zijn met witte gewaden, wie zijn zij en waar zijn zij vandaan gekomen?...Dezen zijn het die uit de grote verdrukking komen; en zij hebben hun gewaden gewassen en ze hebben hun gewaden wit gemaakt in het bloed van het Lam. Daarom zijn zij vóór de troon van God en dienen Hem dag en nacht in Zijn tempel. En Hij Die op de troon zit, zal Zijn tent over hen uitspreiden. (Openbaring 7:10-15)

Het woord hier vertaald met ‘dienen’ (Gr. *latreuein*) is hetzelfde woord dat in Filippenzen 3:3 vertaald wordt met ‘aanbidden’ (King James Version).

Waar moeten we aanbidden?

De plaats is niet belangrijk.

De (Samaritaanse) vrouw zei tegen Hem (Jezus): Mijnheer, ik zie dat U een profeet bent. Onze vaders

hebben op deze berg (Gerizim) aangebeden en bij u (de Joden) zegt men dat in Jeruzalem de plaats is waar men moet aanbidden. Jezus zei tegen haar: Vrouw, geloof Mij, de tijd komt dat u niet op deze berg en ook niet in Jeruzalem de Vader zult aanbidden....Maar de tijd komt en is nu dat de ware aanbidders de Vader zullen aanbidden in geest en waarheid, want de Vader zoekt wie Hem zo aanbidden. God is Geest en wie Hem aanbidden, moeten Hem aanbidden in geest en waarheid. (Johannes 4:18-24)

Hoe moeten we aanbidden?

We behoren God te aanbidden op grond van Jezus' uitgestorte bloed. We kunnen God niet naderen behalve op grond van het uitgestorte bloed.

In het tweede deel (van de tabernakel) echter ging alleen de hogepriester eenmaal per jaar (op grote verzoendag) binnen, niet zonder bloed, dat hij voor zichzelf offerde en voor de afdwalingen van het volk...Hoeveel te meer zal het bloed van Christus, Die door de eeuwige Geest zichzelf smetteloos aan God geofferd heeft, uw geweten reinigen van dode werken om de levende God te dienen! (Hebreeën 9:7,14)

Omdat wij nu, broeders, vrijmoedigheid hebben om in te gaan in het heiligdom door het bloed van Jezus. (Hebreeën 10:19)

We behoren God te aanbidden door Zijn Geest: *Want wij zijn de besnijdenis, wij die God in de Geest dienen en in*

Jezus Christus roemen en niet op het vlees vertrouwen.
(Filippenzen 3:3). Vergelijk Johannes 4:24: *God is Geest en wie Hem aanbidden, moeten Hem aanbidden in geest en waarheid.*

De enige ware aanbedding – die voor God aanvaardbaar is – is de aanbedding die Zijn Geest inspireert. Niet alle aanbedding van God is ‘in de Geest’. Veel aanbedding is van de mens zelf, door de kracht van zijn eigen wil. Die is uit het vlees. Het vlees wil in elke levenssfeer indringen, zelfs in de hoogste en meest heilige. Het vlees heeft zijn eigen aanbedding. Mensen zoeken dingen te doen die God behagen en waardoor ze zelf eer behalen, uit eigen beweging en in hun eigen kracht.

Maar die aanbedding is niet aanvaardbaar. Mensen kunnen heel ernstig en oprecht zijn in deze aanbedding, maar toch is die niet aanvaardbaar. Dit is niet wat God zoekt.

God zoekt aanbidders die in de Geest aanbidden en die niet op het vlees vertrouwen. Om echt te kunnen aanbidden moeten we de totale onbekwaamheid van het vlees erkennen – dat betekent: zonder onderwijs, aandrijving en leiding van Gods Geest – om aanvaardbaar in Gods ogen te aanbidden. We moeten het gevaar onder ogen zien dat het vlees wil indringen in onze aanbedding. In algehele zelfverloochening moeten we ons op de Heilige Geest werpen om ons te leiden in onze aanbedding.

Het eerste ding dat we behoren te doen wanneer we willen aanbidden is – om in het besef van onze eigen hulpeloosheid – op te zien naar de Heilige Geest om ons te onderwijzen en ons te bekwamen om op de goede manier te aanbidden. Hij moet onze harten onderwerpen en met eerbied voor Hem vervullen voor ware aanbidding.

Het enige leven voor God aanvaardbaar is het leven in de Geest, de enige levenswandel voor Hem aanvaardbaar is wandelen in de Geest, de enige dienst voor God aanvaardbaar is dienen in de Geest, het enige gebed voor Hem aanvaardbaar is bidden in de Geest, de enige dank voor God aanvaardbaar is danken in de Geest en de enige aanbidding voor Hem aanvaardbaar is aanbidding in de Geest. Wanneer we op de goede manier willen aanbidden, moeten we onze harten opheffen en roepen: ‘Heilige Geest, leer mij aanbidden’ en Hij zal het doen.

We behoren te aanbidden ‘in waarheid’: *God is Geest en wie Hem aanbidden, moeten Hem aanbidden in geest en waarheid.* (Johannes 4:24) Wat betekent dit? *Mijn lieve kinderen, laten wij niet liefhebben met het woord of met de tong, maar met de daad en in waarheid.* (1 Johannes 3:18)

Niet alleen maar voor de vorm of als belijdenis en schijn, maar in werkelijkheid. Er is veel aanbidding die niet echt is. Het hoofd buigt zich, het lichaam werpt zich neer op de grond, maar de ziel buigt niet in echte aanbidding voor God. Alleen de Geest leidt om te aanbidden in waarheid.

Wat zijn de zegeningen van ware aanbidding?

Wanneer we echt aanbidden, is de Vader tevreden. Hij heeft gevonden wat Hij zoekt: *De Vader zoekt wie Hem zo aanbidden.* (Johannes 4:23)

De aanbidder is tevreden. Hij heeft zijn hoogste vreugde gevonden: *Eén ding heb ik van de HEERE verlangd, dat zal ik zoeken: dat ik wonen mag in het huis van de HEERE, al de dagen van mijn leven, om de lieflijkheid van de HEERE te aanschouwen en te onderzoeken in Zijn tempel.* (Psalm 27:4)

Er is geen hogere, diepere en zuiverder vreugde dan die welke ontspringt aan de aanbiddende overdenking van God. De vreugden van aarde zijn minder zuiver dan deze. Er is geen diepere en meer heilige vreugde, die de het hart vervult, dan wanneer we voor God buigen in aanbidding - niets vragend, niets zoekend van Hem te krijgen - in beslag genomen door en verzadigd met Hem zelf. Dacht de psalmdichter alleen aan de toekomst óf aan wat hij in het heden had genoten, toen hij schreef: *...Overvloed van blijdschap is bij Uw aangezicht, lieflijkheden zijn in Uw rechterhand, voor altijd.* (Psalm 16:11). Eén van de hoogste voorrechten van de hemel zal zijn dat we Zijn aangezicht zullen zien.

De aanbidder wordt van gedaante veranderd naar Gods beeld van heerlijkheid tot heerlijkheid: *Wij allen nu, die met onbedekt gezicht de heerlijkheid van de Heere (Jezus) als in een spiegel aanschouwen, worden van gedaante veranderd naar hetzelfde beeld, van*

heerlijkheid tot heerlijkheid, zoals dit door de Geest van de Heere bewerkt wordt. (2 Korinthiërs 3:18)

Wanneer we naar God kijken en Hem aanbidden gaan we op God lijken zoals Mozes (Exodus 34:29). Onze volledige gedaanteverandering naar Zijn beeld zal komen door het volledig en niet-verduisterd zien van Hem zelf.

Aanbidding ontledigt ons van onze trots en openbaart onze zwakheid en slechtheid.

Geliefden, nu zijn wij kinderen van God en het is nog niet geopenbaard wat wij zullen zijn. Maar wij weten dat, als Hij geopenbaard zal worden, wij Hem gelijk zullen zijn; want wij zullen Hem zien zoals Hij is. (1 Johannes 3:2).

Toen zei ik (Jesaja): Wee mij, want ik verga! Ik ben immers een man met onreine lippen en woon te midden van een volk met onreine lippen. Mijn ogen hebben namelijk de Koning, de HEERE van de legermachten, gezien. (Jesaja 6:5)

Allen door het luisteren met het oor had ik (Job) U gehoord, maar nu heeft mijn oog U gezien. Daarom veracht ik mijzelf en ik heb berouw, op stof en as. (Job 42:5,6)

Maar wie de HEERE verwachten, zullen hun kracht vernieuwen, zij zullen hun vleugels uitslaan als arenden, zij zullen snel lopen en niet afgemat worden, zij zullen lopen en niet moe worden. (Jesaja 40:31)

Het is waar: kracht wordt ontvangen door hierom te bidden, maar niet alleen in antwoord op gebed. Kracht behoort tot God en door in contact met Hem te komen en te blijven tijdens aanbidding worden we met kracht vervuld.

Geestelijke kracht heeft veel overeenkomst met electriciteit en zoals een ontvangend voorwerp met electriciteit geladen kan worden door geïsoleerd te worden en in contact gebracht te worden met een bron van electriciteit, zo kunnen we geladen worden met Gods kracht door afzondering van de wereld en door contact met God in aanbidding.

Wanneer we God aanbidden vloeit Zijn kracht in ons. Nachten doorgebracht in gemeenschap met God, wanneer we op ons gezicht liggen voor Hem in aanbidding, worden gevolgd door dagen vol kracht in contact met mensen. Eén groot geheim van het gebrek aan kracht in het dienen van God vandaag is de afwezigheid van aanbidding in onze relaties met God zelf.

Uit: R.A. Torrey, *What the Bible Teaches*, 1898, 471-478; overgenomen in *The Herald of His coming*, mei 2012.

